

Udskriftsdato: 15. december 2025

2019/1 LSF 4 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven,
kursgevinstloven, ligningsloven og forskellige andre love
(Hovedaktionærers delsalg af aktier i selskaber med flere aktieklasser,
beskatning ved nedsættelse af gæld, beskatning af kapitalfondspartnere og
omdannelsesdatoen ved skattefri virksomhedsomdannelse)**

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2019-2158

Forslag

til

Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, kursgevinstloven, ligningsloven og forskellige andre love

(Hovedaktionærs delsalg af aktier i selskaber med flere aktieklasser, beskatning ved nedsættelse af gæld, beskatning af kapitalfondspartnere og omdannelsesdatoen ved skattefri virksomhedsomdannelse)

§ 1

I aktieavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1148 af 29. august 2016, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1130 af 11. september 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 84 af 30. januar 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 17, stk. 4, 1. pkt., og § 18, stk. 3, udgår »17 A,«.
2. Overskrifterne før § 17 A ophæves.
3. § 17 A ophæves.
4. I § 19 B, stk. 7, 1. pkt., § 19 C, stk. 3, 1. pkt., § 20, stk. 2, og § 21, stk. 1, ændres », 17 og 17 A« til: »og 17«.
5. I § 22, stk. 6, 2. pkt., ændres »§§ 17 og 17 A« til: »§ 17«.
6. I § 26, stk. 6, indsættes efter 4. pkt. som nyt punktum:
»For hovedaktionæraktier, jf. § 4, foretages fordelingen dog på grundlag af handelsværdien af de enkelte aktier på afståelsestidspunktet.«

§ 2

I aktiesparekontoloven, lov nr. 1429 af 5. december 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 5, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., ændres »aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 4, 17, 17 A, 18, 19 eller 22« til: »aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 4, 17, 18, 19 eller 22, aktier m.v., der indgår i en investering, der er omfattet af ligningslovens § 16 I, stk. 1,«.

§ 3

I kursgevinstloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1283 af 25. oktober 2016, som ændret ved § 3 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 35 i lov nr. 1429 af 5. december 2018 og § 5 i lov nr. 84 af 30. januar 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 6 indsættes som stk. 2:
»Stk. 2. Erhverver koncernforbundne selskaber m.v. eller aktionærer i de koncernforbundne selskabers fælles aktionærkreds, jf. § 4, stk. 2, direkte eller indirekte en fordring på debitorselskabet fra en kreditor, som hverken er koncernforbundet med debitorselskabet eller omfattet af den fælles aktionærkreds, sidestilles dette med frigørelse for gæld for debitorselskabet, der skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 1. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis fordringen

erhverves af en person, der har bestemmende indflydelse i debitorselskabet, jf. ligningslovens § 2. Ved opgørelse af gevinst på gælden efter § 26, stk. 3, anvendes den overdragne fordrings kursværdi på tidspunktet for overdragelsen som gældens værdi ved frigørelsen. Værdien efter 3. pkt. anses herefter for at udgøre gældens værdi ved påtagelsen ved en efterfølgende opgørelse af gevinst og tab på samme gæld efter § 26, stk. 3.«

§ 4

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr. 84 af 30. januar 2019 og senest ved § 18 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 indsættes som *stk. 10*:

»*Stk. 10.* Stk. 9 finder tilsvarende anvendelse i følgende tilfælde:

- 1) Ved frigørelse for gæld ved konvertering af gæld til aktier eller konvertible obligationer i debitorselskabet. Renter, der er påløbet på tidspunktet for gældskonverteringen, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med en andel, der svarer til forholdet mellem fordringens kursværdi og fordringens pålydende værdi på tidspunktet for konverteringen, jf. dog stk. 9, 2. pkt.
- 2) Ved nedbringelse eller indfrielse af en fordring i forbindelse med et tilskud efter selskabsskattelovens § 31 D eller et kapitalindskud til debitorselskabet m.v. som anført i selskabsskattelovens § 12 C, stk. 1. Renter, der er påløbet på tidspunktet for nedbringelsen eller indfrielsen af fordringen, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med en andel, der svarer til forholdet mellem fordringens kursværdi og fordringens pålydende værdi på tidspunktet for nedbringelsen eller indfrielsen, jf. dog stk. 9, 2. pkt. Ved opgørelse af fordringens kursværdi bortses fra det foretagne tilskud eller kapitalindskud.
- 3) Ved koncernforbundne selskabers og visse aktionærers erhvervelse af en fordring på debitorselskabet, som anført i selskabsskattelovens § 12 A, stk. 4, 1. og 2. pkt. Renter, der er påløbet på tidspunktet for erhvervelsen af fordringen, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med en andel, der svarer til forholdet mellem fordringens kursværdi og fordringens pålydende værdi på tidspunktet for erhvervelsen af fordringen, jf. dog stk. 9, 2. pkt.«

2. § 16 I affattes således:

»§ 16 I. For skattepligtige omfattet af kildeskattelovens § 1 eller dødsboskattelovens § 1, stk. 2, med en fortrinsstilling i en kapital-, venture- eller infrastrukturfond medregnes merafkast af investeringer foretaget via fonden ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Den skattepligtige har en fortrinsstilling, når det er aftalt, at den skattepligtiges forholdsmæssige andel af resultatet af investeringerne foretaget via fonden overstiger den skattepligtiges forholdsmæssige andel af den samlede deltagerkapital. Den samlede deltagerkapital omfatter både den indskudte kapital og lånekapital indskudt af deltagere i fonden.

Stk. 2. Ved merafkast efter stk. 1 forstås afkast, der overstiger et standardafkast af den samlede deltagerkapital. Ved standardafkast forstås det afkast, som de andre deltagere i fonden uden fortrinsstilling opnår.

Stk. 3. Ved kapital- og venturefonde forstås investeringsenheder, der investerer i aktier med henblik på helt eller delvis at erhverve et eller flere selskaber m.v. med henblik på at deltage i ledelsen og driften af disse. Ved infrastrukturfonde forstås investeringsenheder, der tilvejebringer kapital med henblik på direkte eller indirekte investering i etablering eller udbygning af infrastrukturanlæg og -faciliteter samt varetagelse af ejerskab til og eventuelt drift af sådanne anlæg og faciliteter.

Stk. 4. Skattepligtige omfattet af kildeskattelovens § 1 eller dødsboskattelovens § 1, stk. 2, der direkte eller indirekte kontrollerer et dansk eller et udenlandsk selskab eller forening m.v. (selskabet), som har en fortrinsstilling, jf. stk. 1, 2. pkt., i en kapital-, venture- eller infrastrukturfond, skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregne selskabets merafkast af investeringer foretaget i eller via fonden som

CFC-indkomst. Den skattepligtige anses for at have kontrol over selskabet m.v., når enten betingelserne i § 16 H, stk. 6, er opfyldt, eller den skattepligtige eller dennes nærtstående som omhandlet i § 16 H, stk. 6, 3. og 4. pkt., er medstifter af fonden eller er eller har været deltager i ledelsen eller driften af fonden eller i virksomheder ejet af denne.

Stk. 5. For skattepligtige omfattet af stk. 4 opgøres merafkastet som det afkast, som selskabet har oppebåret af den kapital, som selskabet har investeret via kapital-, venture- eller infrastrukturfonden, med fradrag af standardafkastet, jf. stk. 2, 2. pkt. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes den del af selskabets positive merafkast, der svarer til den gennemsnitlige direkte eller indirekte andel af selskabets samlede aktiekapital, som den skattepligtige har ejet i indkomståret. Der medregnes dog kun merafkast optjent af selskabet i den del af selskabets indkomstår, hvor den skattepligtige har kontrol over selskabet. Kan der i et indkomstår opgøres et negativt merafkast, kan det negative merafkast fradrages ved opgørelsen af merafkastet i senere indkomstår.

Stk. 6. Der gives skattepligtige omfattet af stk. 4 nedslag efter § 33, stk. 1 og 7, for selskabets danske og udenlandske skatter samt skatter på selskabets indkomst som følge af § 16 H, aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7, og selskabsskatteovens § 32. Nedslaget skal dog ikke kunne overstige den del af de samlede danske og udenlandske skatter, der forholdsmæssigt falder på selskabets merafkast efter stk. 4.

Stk. 7. For skattepligtige omfattet af stk. 4 medregnes udbytte fra selskaber m.v. omfattet af stk. 4 ikke til den skattepligtige indkomst, i det omfang udbyttet ikke overstiger den skat, som den skattepligtige skal betale af indkomsten i selskabet. Den skattepligtige skal inden for oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 9 og 10 afgive oplysninger om udbytter, der ikke medregnes til den skattepligtige indkomst efter 1. pkt.

Stk. 8. Skattepligtige, der ved indkomstopgørelsen skal medregne merafkast efter stk. 1 eller 4, skal inden for oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 9 og 10 til told- og skatteforvaltningen afgive oplysninger om, hvorledes det skattepligtige merafkast er opgjort, herunder oplysninger om

- 1) identiteten på de fysiske eller juridiske personer, hvorfra indkomsten hidrører,
- 2) hvordan eventuelt fradrag for negativt merafkast fra tidligere indkomstår, jf. stk. 5, er beregnet,
- 3) hvordan indkomsten, der danner grundlag for det opgjorte merafkast, er sammensat,
- 4) hvordan standardafkastet efter stk. 2, 2. pkt., er opgjort, og
- 5) eventuelle skatter, for hvilke der anmodes om nedslag efter stk. 6.

Stk. 9. Told- og skatteforvaltningen kan udfærdige skemaer, hvorpå oplysningerne efter stk. 7, 2. pkt., og stk. 8 skal afgives.»

3. I § 16 J, stk. 2, ændres »§ 16 I, stk. 9« til: »§ 16 I, stk. 7«.

4. I § 16 J indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Told- og skatteforvaltningen kan udfærdige skemaer, der skal anvendes ved anmodning om tilbagebetaling af skatter efter stk. 1.«

§ 5

I personskatteoven, jf. lovbekendtgørelse nr. 799 af 7. august 2019, som ændret ved § 19 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 a, *stk. 1, nr. 4*, udgår », fortjeneste efter aktieavancebeskatningslovens § 17 A, stk. 2, nr. 1, og tab efter aktieavancebeskatningslovens § 17 A«.

2. I § 4 b, *stk. 1*, ændres »§§ 16 H og 16 I« til: »§ 16 H og § 16 I, stk. 4 og 5«.

§ 6

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1164 af 6. september 2016, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 324 af 30. marts 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 12 A indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Erhverver koncernforbundne selskaber m.v. eller aktionærer i de koncernforbundne selskabers fælles aktionærkreds, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, direkte eller indirekte en fordring på debitorselskabet fra en kreditor, som hverken er koncernforbundet med debitorselskabet eller omfattet af den fælles aktionærkreds, sidestilles erhvervelsen med en gældsnedsettelse. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis fordringen erhverves af en person, der har bestemmende indflydelse i debitorselskabet, jf. ligningslovens § 2. I disse tilfælde nedsættes underskuddet med det beløb, hvormed fordringens pålydende værdi overstiger fordringens kursværdi på overdragelsestidspunktet. 1-3. pkt. finder kun anvendelse, hvis en tilsvarende eftergivelse af gælden ville svare til en samlet ordning mellem debitorselskabet og dets kreditorer.«

§ 7

I lov om skattefri virksomhedsomdannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 934 af 4. august 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 2, *stk. 1, nr. 5, 3. pkt.*, indsættes efter »flere virksomheder«: »på omdannelsesdatoen«.

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Stk. 2. § 1, nr. 6, har virkning for afståelser, der sker den 1. oktober 2019 eller senere.

Stk. 3. §§ 3 og 6 har virkning for overdragelse af fordringer, der sker den 1. oktober 2019 eller senere.

Stk. 4. § 4, nr. 1, har virkning for konvertering af gæld til aktier eller konvertible obligationer, nedbringelse eller indfrielse af en fordring i forbindelse med et tilskud efter selskabsskattelovens § 31 D eller et kapitalindskud til debitorselskabet m.v. som anført i selskabsskattelovens § 12 C, stk. 1, der sker den 1. oktober 2019 eller senere.

Stk. 5. § 7 har virkning for skattefri virksomhedsomdannelse, der gennemføres den 1. oktober 2019 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
 - 1.1. *Lovforslagets formål og baggrund*
2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1. *Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af gennemsnitsmetoden ved opgørelse af aktieavancer*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.2. *Justering af reglerne om beskatning af gæld*
 - 2.2.1. *Kursgevinstbeskatning ved nedsættelse af gæld*
 - 2.2.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.2.1.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.2.3. *Rentefradragsbegrænsning ved nedsættelse af gæld*
 - 2.2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.2.3.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.3. *Justering af reglerne om beskatning af kapitalfondspartnere*
 - 2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.3.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.4. *Justering af reglerne om skattefri virksomhedsomdannelse*
 - 2.4.1. *Gældende ret*
 - 2.4.2. *Den foreslåede ordning*
3. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. *Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af gennemsnitsmetoden ved opgørelse af aktieavancer*
 - 3.2. *Justering af reglerne om beskatning af gæld*
 - 3.3. *Justering af reglerne om beskatning af kapitalfondspartnere*
 - 3.4. *Justering af reglerne om skattefri virksomhedsomdannelse*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
6. *Miljømæssige konsekvenser*
7. *Forholdet til EU-retten*
8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
9. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Formålet med lovforslaget er at justere en række beskatningsregler med henblik på at sikre disse regler mod utilsigtet udnyttelse.

Skattestyrelsen har i form af early warnings gjort opmærksom på nogle områder, hvor skattelovgivningen kan udnyttes til at opnå utilsigtede skattemæssige fordele. Med lovforslaget følges op på indmeldingerne fra Skattestyrelsen.

Formålet med lovforslaget er således at sætte en stopper for den påpegede udnyttelse af skattelovgivningen, så reglerne fortsat er robuste og fungerer efter hensigten. Det er vigtigt for tilliden til skattesystemet, at reglerne indrettes på en sådan måde, at de så vidt muligt ikke kan udnyttes i strid med hensigten. Det er for regeringen afgørende, at alle bidrager til fællesskabet, og at ingen kan snyde sig udenom. Det er ikke i orden, at nogle indretter sig med særlige ordninger for f.eks. at opnå kunstig nedsættelse af aktieavancer eller fradrag for kunstige tab for dermed bevidst at slippe billigere i skat.

Det foreslås derfor at ændre i reglerne på fire områder. Der er tale om ændringer i reglerne for hovedaktionærers opgørelse af aktieavancer, reglerne for beskatning af gæld, reglerne om beskatning af kapitalfondspartnere og reglerne for erhvervsdrivendes skattefri virksomhedsomdannelse.

Den del af lovforslaget, der vedrører ændringer i reglerne for opgørelse af aktieavancer, skal sikre en mere økonomisk korrekt opgørelse af aktieavancer ved anvendelse af modeller med opsplitning af et selskabs kapital i flere aktieklasser, hvilket skal hindre utilsigtet udnyttelse af reglerne til bl.a. at skabe kunstige skattemæssige aktietab.

Den del af lovforslaget, der vedrører beskatning af gæld, skal forhindre, at en række værnsregler om kursgevinstbeskatning og underskuds- og rentefradragsbegrænsning kan omgås ved, at koncerner som alternativ til f.eks. gældseftergivelse erhverver fordringer mod et nødlidende koncernselskab. Forslaget skal således sikre, at værnsreglerne dækker de situationer, som det har været hensigten, at de skulle dække.

Den del af lovforslaget, der vedrører reglerne om beskatning af kapitalfondspartnere, skal sikre, at reglerne finder anvendelse på alle former for merafkast til kapitalfondspartnere, der må anses for vederlag for de opgaver og den rolle, som de pågældende partnere varetager ved etableringen, driften og afviklingen af fondene. Desuden skal forslaget sikre, at regelsættet også finder anvendelse på merafkast af investeringer foretaget i infrastrukturfonde.

Den del af lovforslaget, der vedrører skattefri virksomhedsomdannelse, skal forhindre, at der ved skattefri virksomhedsomdannelse af virksomheder i virksomhedsordningen kan inddrages privat gæld under omdannelsen i strid med hensigten med reglerne.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af gennemsnitsmetoden ved opgørelse af aktieavancer

Skattestyrelsen har ved en early warning gjort opmærksom på, at der ved opsplitning af aktierne i et selskab i flere aktieklasser (A- og B-aktier) er set eksempler på en utilsigtet udnyttelse af reglerne om opgørelse af aktieavancer. De gældende regler kan således via de såkaldte A/B-modeller anvendes til at skabe kunstige skattemæssige aktietab, udskyde beskatning af aktieavancer og omgå udbyttebeskatning.

På den baggrund foreslås det med lovforslaget, at hovedaktionærer fremover skal anvende aktiernes handelsværdi og ikke deres pålydende værdi ved fordeling af anskaffelsessummen i forbindelse med delsalg af en aktiebeholdning, når selskabet har flere aktieklasser.

2.1.1. Gældende ret

Den såkaldte A/B-model anvendes ofte for at give erhververen (f.eks. næste generation) lettere adgang

til at opnå en større del af virksomhedens aktiekapital. Modellen går typisk ud på, at den hidtidige aktionær opdeler den hidtidige kapital i flere aktieklasser, så der dannes en ny aktieklasse, B-aktien, som tildeles ringere økonomiske rettigheder end A-aktien.

Via A/B-modellen kan der aftales en forlods udbytteret til A-aktien. Den forlods udbytteret indebærer, at kun A-aktierne modtager udbytte fra selskabet, indtil det forlods aftalte beløb er betalt, eller indtil en vis forudbestemt årrække er forløbet. Herefter vil udbytter blive fordelt ligeligt mellem aktieklasserne.

Idet A-aktierne tildeles en forlods udbytteret, vil handelsværdien være væsentligt højere end for B-aktierne. Hermed kan B-aktierne overdrages til en lavere værdi til næste generation.

En opdeling af en eksisterende aktiebeholdning i A- og B-aktier anses i visse tilfælde for en aktieafståelse, således at aktionærene pålægges avancebeskatning. Dette er dog kun tilfældet, hvis opdelingen i aktieklasser indebærer en formueforskydning mellem forskellige aktionærer. I selskaber, hvor der kun er én aktionær, anses opdelingen i aktieklasser ikke at indebære en formueforskydning. Når opdelingen foretages, mens hovedaktionæren er enejer, vil der derfor ikke forekomme avancebeskatning ved vedtægtsændringen, der opdeler kapitalen i A- og B-aktier.

Ved afståelse af en del af aktierne i et selskab anvendes gennemsnitsmetoden i aktieavancebeskatningslovens § 26 til at fordele anskaffelsessummen mellem aktierne i forbindelse med opgørelsen af gevinst og tab. Gennemsnitsmetoden indebærer, at den samlede anskaffelsessum på aktierne i selskabet fordeles ligeligt på den samlede aktiebeholdning i selskabet i forhold til aktiernes nominelle værdier.

Ved beregningen efter gennemsnitsmetoden er det efter de gældende regler uden betydning, om aktierne er opdelt i forskellige aktieklasser med dertil hørende forskellige rettigheder og forskellige handelsværdier. Anskaffelsessummen fordeles i forhold til aktiernes pålydende værdi (nominelle værdi), uanset at aktierne har forskellig handelsværdi.

Ved udstedelse af aktieklasser med forskellige rettigheder kan der derfor skabes en forskydning mellem aktiernes handelsværdi og aktionærens anskaffelsessum, så størstedelen af anskaffelsessummen henføres til B-aktierne, selv om de har en lav handelsværdi.

Selv om der samlet måtte være gevinst på aktierne, kan B-aktiernes efter denne metode overdrages skattefrit, eller der kan ligefrem udløses et skattemæssigt tab.

I flere konkrete sager har Skattestyrelsen erfaret, at modellen udnyttes til at skabe betydelige kunstige tab. Skattestyrelsen har endvidere oplyst, at metoden anvendes til omgåelse af udbyttebeskatningen. Metoden til omgåelse af udbyttebeskatning tager ligeledes udgangspunkt i, at aktiekapitalen i et selskab opdeles i flere aktieklasser, hvorved anskaffelsessummen forskydes til B-aktierne, der har ringere økonomiske rettigheder end A-aktierne. Omgåelsesmetoderne er nærmere beskrevet i de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 6.

Efter de gældende regler udløser ingen af dispositionerne i sig selv skattemæssige konsekvenser for aktionæren, når de vurderes enkeltvis. Hvis hele handlingsforløbet er foretaget uden nogen form for reelt indhold eller økonomisk risiko for aktionæren eller selskaberne, vil det dog ud fra de konkrete omstændigheder være muligt at tilsidesætte modellerne ud fra en omgåelsesbetragtning. Det bemærkes, at omgåelsesklausulen i ligningslovens § 3 alene finder anvendelse, hvor et selskab m.v. opnår en skattefordel, som virker mod formålet og hensigten med skatteretten. Omgåelsesklausulen finder derfor ikke umiddelbar anvendelse, når det er en fysisk person, der opnår en utilsigtet skattefordel.

Det kan i det enkelte tilfælde være vanskeligt at underkende sådanne konstruktioner, hvor dispositionerne eksempelvis har baggrund i en forretningsmæssigt velbegrundet udvidelse af ejerkredsen af en eksisterende virksomhed. Selv om en konstruktion kan virke indholdsløs, kan det i praksis være vanskeligt at tilsidesætte den, jf. eksempelvis Højesterets dom i SKM2003.482H.

Der foreligger dog også en række domme, hvor Højesteret under forskellige omstændigheder har tilsi-

desat konstruerede tab. Heriblandt kan nævnes TfS 1999.597H (Hadsten Bank), SKM2007.29H (Kame), SKM2008.919H (Sydbank), SKM2014.422H (TopDanmark) og SKM2016.16H (Færø-dommen).

Det er imidlertid ikke hensigtsmæssigt, at loven anviser en beregningsmetode, som tillader denne type konstruktioner. Modellerne kan som nævnt ikke alene anvendes til at konstruere et tab, men også til at reducere eller fjerne en skattemæssig gevinst. Mens domstolene flere gange har tilsidesat konstruerede tab, er der ikke en tilsvarende række domme, der tilsidesætter dispositioner, hvor der er tale om reduceret beskatning af en faktisk gevinst. Muligheden for, at domstolene vil tilsidesætte i sådanne tilfælde, er derfor mindre sikker.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre reglerne om opgørelse af aktieavancer i tilfælde, hvor en hovedaktionær afstår en andel af sin aktiebeholdning i et selskab. Det foreslås, at anskaffelsessummen fremover skal fordeles i forhold til den reelle værdi (handelsværdien) af hver enkelt aktie, når hovedaktionærer afstår en del af en aktiebeholdning i et selskab.

I et selskab, hvor der alene er én aktieklasse, vil alle aktierne i selskabet have samme værdi (i forhold til deres stykstørrelse), hvorfor de foreslåede regler i praksis vil være uden betydning i disse tilfælde. Når der kun er én aktieklasse, vil aktieavancen være den samme, uanset om anskaffelsessummen fordeles på grundlag af aktiernes nominelle værdi (pålydende værdi) eller på grundlag af handelsværdien.

Er der derimod mere end én aktieklasse i selskabet, foreslås det, at anskaffelsessummen fordeles mellem aktierne i henhold til deres faktiske værdier, og opgørelsen af den skattepligtige aktieavance vil dermed i højere grad end efter de gældende regler afspejle den økonomiske virkelighed.

Baggrunden for de gældende regler om fordeling af anskaffelsessummen på aktiernes nominelle værdi er, at denne opgørelse er mere enkel at foretage. En opgørelsesmetode, hvor anskaffelsessummen skal fordeles efter værdien af hver enkelt aktie, når der er flere aktieklasser, vil være mere administrativt krævende. Det skyldes, at ikke kun de solgte B-aktier, men også A-aktierne, som beholdes, skal værdiansættes. Det vil således ikke længere være så enkelt at fordele anskaffelsessummen i forbindelse med salg af en del af aktiebeholdningen i et selskab, hvor sælgeren ejer aktier med forskellige rettigheder, når der ikke sælges lige store andele af alle aktieklasser.

Det er vurderingen, at der bør gribes ind over for modellerne ved en lovændring, men der er samtidig lagt vægt på, at lovændringen begrænses til de tilfælde, hvor risikoen for, at de gældende regler forsøges udnyttet, er størst. På denne baggrund foreslås det, at lovændringen afgrænses til hovedaktionærer, dvs. personer, der ejer hovedaktionæraktier i det pågældende selskab. Forslaget ændrer ikke på, at det fortsat er vurderingen, at der efter ovennævnte retspraksis vil være mulighed for at tilsidesætte misbrug både for dispositioner, der er foretaget før lovændringen, og dispositioner, der ikke foretages af hovedaktionærer. Det indebærer, at hvis hele handlingsforløbet er foretaget uden nogen form for reelt indhold eller økonomisk risiko for aktionæren eller selskaberne, vil det ud fra de konkrete omstændigheder være muligt at tilsidesætte modellerne ud fra en omgåelsesbetragtning.

Med lovforslaget foreslås det, at hovedaktionærer skal anvende en ny metode til fordeling af anskaffelsessummen ved delsalg af en aktiebeholdning i et selskab. Forslaget vil alene få betydning, når hovedaktionæren ejer mere end én aktieklasse i det pågældende selskab og samtidig vælger kun at sælge en del af sin beholdning. Lovændringen vil således i praksis kun omfatte et mindre antal aktionærer og et yderligere begrænset antal aktiesalg. Den foreslåede fordelingsregel anvendes allerede efter gældende regler, når der afstås tegningsretter.

Ved hovedaktionærer forstås som udgangspunkt personer, der selv eller sammen med nærtstående ejer 25 pct. eller mere af kapitalen i et selskab, eller som råder over mere end 50 pct. af stemmerettighederne i et selskab. Begrebet hovedaktionæraktier er defineret i aktieavancebeskatningslovens § 4 og omfatter

både aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, dvs. børsnoterede aktier, og aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked, dvs. unoterede aktier.

Det er særligt eneaktionærer og hovedaktionærer, der har muligheden for at udnytte modellerne. De hidtil kendte tilfælde af udnyttelse er alle foregået i selskaber, der har været domineret af en enkelt hovedaktionær. Den skitserede problemstilling er derfor relevant for hovedaktionæraktier, da hovedaktionærer har den fornødne indflydelse i selskabet, der gør det muligt at udnytte reglerne til at reducere beskatningen eller skabe kunstige skattemæssige tab ved salg af aktier.

Den foreslåede afgrænsning af indgrebet til kun at omfatte fysiske personer, der er hovedaktionærer, er en afvejning af to hensyn. Det ønskes at ramme de situationer, hvor der er særlig risiko for forsøg på at omgå reglerne, men samtidig ønskes det også at bibeholde de mere simple gældende regler for den brede aktionærkreds, herunder især minoritetsaktionærer, der ikke på egen hånd har den fornødne kontrol med et selskab til at omgå reglerne.

Den foreslåede afgrænsning af indgrebet indebærer endvidere, at selskabsaktionærer ikke omfattes af de ændrede regler. Det begrundes med, at selskabers aktieafståelser i langt de fleste tilfælde ikke er relevante i denne forbindelse, idet de enten er skattefri eller ikke opgøres efter gennemsnitsmetoden.

Efter forslaget vil hovedaktionærer som nævnt skulle fordele anskaffelsessummen efter værdien på den enkelte aktie. Det forudsætter, at værdien af aktierne er kendt, hvilket i praksis kan være administrativt udfordrende.

For så vidt angår værdien af aktier i den solgte aktieklasse, skal denne allerede opgøres efter de gældende regler, men det har hidtil ikke været nødvendigt i forbindelse med et salg af en aktieklasse også at opgøre værdien af den aktieklasse, som aktionæren beholder. Ved opgørelsen af værdien af de beholdte aktier vil det være naturligt at hense til værdien af de solgte aktier som følge af, at begge aktieklasser tilhører samme selskab.

For aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, er det relativt uproblematisk at opgøre værdien, idet børskursen som altovervejende hovedregel kan lægges til grund.

For selskaber, hvis aktier ikke er optaget til handel på et reguleret marked, kræver den foreslåede opgørelsesmetode, at aktierne værdiansættes i forbindelse med overdragelsen. Det er i praksis forbundet med en række udfordringer at værdiansætte virksomheder og virksomhedsandele, herunder at fastsætte værdien af selskabets oparbejdede goodwill og andre immaterielle rettigheder.

Som støtte til opgørelse af værdien har skattemyndighederne udgivet en række værdiansættelsesvejledninger og retningslinjer, herunder cirkulæerne TSS-cirkulære 2000-9 (om værdiansættelse af aktier og anparter) og TSS-cirkulære 2000-10 (om værdiansættelse af goodwill). Goodwill-cirkulærerets beregningsmodel er baseret på en beregning af goodwill og finder dermed principielt ikke anvendelse ved overdragelse af andre immaterielle rettigheder.

Goodwillcirkulærets beregningsmodel tager sit udgangspunkt i virksomhedens regnskabsmæssige resultat før skat i de seneste 3 regnskabsår. Det vil sige, at cirkulærets beregningsmodel alene arbejder med virksomhedernes historiske resultater, og beregningsmodellen kan således forudsætningsvist kun forventes at indikere en markedsværdi ved værdiansættelse af en virksomhed/virksomhedsandel, som forventes at have samme vækst og afkast, som den historisk har haft, og som ikke skaber væsentlige immaterielle aktiver, såsom varemærker, patenter, knowhow og lignende.

Ved værdiansættelse af virksomheder og virksomhedsandele i handler mellem uafhængige parter anvendes typisk de kapitalværdibaserede modeller (eksempelvis DCF-modellen – Discounted Cash Flow) og relative værdiansættelsesmodeller. Disse værdiansættelser, som i stigende grad forelægges Skattestyrelsen i forbindelse med omstruktureringer og andre armslængde-værdiansættelser, er baseret på traditionelle økonomiske ræsonnementer og giver derfor et resultat, der i højere grad afspejler virksomhedens eller aktivets reelle markedsværdi end det resultat, cirkulærets beregningsmodel frembringer.

Det foreslås ikke at ændre på adgangen til at anvende A/B-modeller. Det ønskes således ikke at vanskeliggøre generationsskifter – eksempelvis skattefri overdragelse til næste generation med succession.

Generationsskifter vil således fortsat kunne gennemføres ved anvendelse af A/B-modeller, men der vil efter lovforslagets gennemførelse ikke være mulighed for samtidig at skabe kunstige beregningstekniske tab for overdrageren eller kunstigt reducere en skattepligtig aktieavance, uanset om dette kan tilsidesættes ligningsmæssigt.

Samtidig vil det fortsat være muligt – i samme omfang som hidtil – at overdrage aktierne i en familievirksomhed til næste generation eller til medarbejdere uden beskatning for overdrageren efter reglerne om succession ved generationsskifte, uanset størrelsen af sælgers latente skattepligtige avance på aktierne.

2.2. Justering af reglerne om beskatning af gæld

Skattestyrelsen har ved en early warning gjort opmærksom på, at reglerne om begrænsning af skattemæssige underskud og rentefradrag ved gældsnedsettelse kan omgås, ved at kreditor – i stedet for at opgive (hovedparten af) sit krav ved en formel gældsnedsettelse – sælger fordringen til et selskab i debtors koncern til den lave kurs, som kreditor ville være indstillet på at eftergive ned til.

Skattereglerne medfører som udgangspunkt enten kursgevinstbeskatning eller underskudsbegrænsning ved en gældseftergivelse.

Baggrunden for reglerne om kursgevinstbeskatning og underskuds- og rentefradragsbegrænsning ved gældsnedsettelse m.v. er et ønske om at imødegå muligheden for, at den skattepligtige kan opnå fradrag for udgifter, der aldrig betales. Den gæld, der eftergives, kan således stamme fra afholdte fradragsberetigede udgifter. Samtidig indebærer reglerne en begrænsning i handlen med underskudsselskaber, idet underskud nedsættes, når et selskab er omfattet af en akkord m.v.

Omgåelse kan ske ved, at kreditor i stedet for at indgå en formel akkordaftale sælger sin fordring til et selskab i debtors koncern til den lave kurs, som kreditor ville være indstillet på at eftergive ned til. Der indtræder efter gældende regler ikke beskatning eller begrænsning af underskud eller rentefradrag, selv om koncernen i realiteten er frigjort for gælden, og uanset at den kreditor, der har overdraget fordringen, har fradragsret for tab.

Det foreslås at justere reglerne, således at der også sker beskatning eller fradragsbegrænsning i den situation, hvor et koncernforbundet selskab eller en aktionær i enten et koncernforbundet selskab eller debtorselskabet erhverver fordringen fra kreditor.

2.2.1. Kursgevinstbeskatning ved nedsættelse af gæld

2.2.1.1. Gældende ret

Selskaber er som udgangspunkt generelt skattepligtige af gevinst på gæld. Opnår et selskab en gældseftergivelse, f.eks. ved saldokvittering fra en enkeltkreditor mod delvis betaling af en gældspost, skal gældsnedsettelsen medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for debtorselskabet efter kursgevinstloven. Samme beskatning indtræder, hvis kreditor alternativt sælger fordringen til debtorselskabet til samme kurs, idet der sker sammenfald af kreditor og debitor, hvorved (den resterende del af) fordringen anses at ophøre ved såkaldt konfusion.

Gevinst på gæld som følge af en tvangsakkord eller en aftale om en samlet ordning mellem selskabet og dets kreditorer om bortfald eller nedsættelse af selskabets gæld (frivillig akkord) medregnes dog ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter kursgevinstloven. Nedsættes fordringen til et beløb under fordringens værdi for kreditor, er denne del af gevinsten – dvs. fra fordringens kursværdi og ned – ikke omfattet af kursgevinstloven, men skal behandles efter skattelovgivningens øvrige regler, f.eks. som et skattefrit tilskud efter selskabsskattelovens § 31 D.

Kursgevinstbeskatningen ved nedsættelse af gæld kan omgås ved, at koncerner som alternativ til f.eks. gældseftergivelse erhverver fordringer mod et nødlidende koncernselskab.

2.2.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at reglerne i kursgevinstloven ændres, således at beskatning ved nedsættelse af gæld tilsvarende skal finde anvendelse, når debitorselskabet reelt opnår en indirekte gældsnedsettelse, ved at et koncernforbundet selskab f.eks. et moderselskab erhverver en fordring mod debitorselskabet (datterselskabet) fra en ikke-koncernforbundet kreditor til en kurs, der ved salg til debitorselskabet eller ved en gældsnedsettelse ville have medført beskatning af gevinst på gæld efter reglerne i kursgevinstloven.

Lovforslaget har i relation til beskatning efter kursgevinstloven til formål at dække de situationer, hvor kreditors fordring helt eller delvist er nødlidende, og hvor et selskab, der er koncernforbundet med debitorselskabet, erhverver fordringen for at undgå beskatning af debitor efter kursgevinstloven ved en (singulær) eftergivelse eller ved debitorselskabets erhvervelse af fordringen til den kursværdi, som kreditor var indstillet på at eftergive. Det vil sige tilfælde, hvor aftalen vedrører fordringer, der ikke repræsenterer en tilstrækkelig andel af kreditorerne til at udgøre en samlet ordning.

Hvis debitorselskabet selv erhvervede fordringen fra kreditor, ville der ske konfusion (kreditor og debitor på en fordring bliver den samme). Den del af fordringen, som kreditor ikke opnår dækning for ved overdragelsen til debitorselskabet, er skattepligtig for debitor, hvis konfusionen ikke svarer til en samlet ordning. Hvis konfusionen svarer til en samlet ordning, udløses i stedet underskudsbegrænsning.

Kursgevinstbeskatningen efter forslaget vil således være den samme på koncernniveau, uanset om debitorselskabet opnår en gældseftergivelse fra en ekstern kreditor, eller om denne kreditor sælger fordringen til debitorselskabet eller et andet selskab i koncernen til den kurs, som kreditor er villig til at eftergive ned til.

De foreslåede regler vil også skulle finde anvendelse i de situationer, hvor en aktionær i enten debitorselskabet eller et koncernforbundet selskab erhverver fordringen fra en ekstern kreditor.

2.2.2. Underskudsbegrænsning ved nedsættelse af gæld

2.2.2.1. Gældende ret

Gevinst på gæld ved tvangsakkord og frivillig akkord er skattefri for debitor, når der sker eftergivelse ned til fordragens værdi for kreditor. Som modstykke hertil nedsættes debitorselskabets uudnyttede fremførselsberettigede underskud og uudnyttede fradragsberettigede kildeartsbegrænsede tab.

Underskudsbegrænsningen er begrundet i, at den gæld, der eftergives, kan stamme fra fradragsberettigede udgifter, og reglerne om underskudsfremførsel kan derfor medføre, at der gives fradrag for udgifter, der aldrig betales. Derfor nedsættes underskud i forbindelse med gældsnedsettelse med det beløb, hvorved gælden er nedsat.

Underskudsbegrænsningen gælder generelt ved tvangsakkord. Ved tvangsakkord sker nedsættelsen med virkning fra det indkomstår, hvor skifteretten afsiger kendelse om nedsættelse af gælden.

Underskudsbegrænsningen omfatter endvidere aftaler om frivillig akkord. Ved frivillig akkord forstås en samlet ordning mellem skyldneren og dennes kreditorer om bortfald eller nedsættelse af skyldnerens gæld. En samlet ordning vil typisk omfatte tilfælde, hvor der sker en ligelig reduktion af de enkelte kreditors fordringer, men vil tillige kunne omfatte situationer, hvor der ikke er en sådan fuldstændig lighed, f.eks. fordi småkrav gives fuld dividende. Ved frivillig akkord nedsættes adgangen til underskudsfremførsel med virkning fra det år, hvor aftalen er indgået.

Underskudsbegrænsningen ved nedsættelse af gæld kan omgås ved, at koncerner, som alternativ til f.eks. gældseftergivelse, erhverver fordringer mod et nødlidende koncernselskab.

2.2.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at reglerne i selskabsskatteloven ændres, således at underskudsbegrænsningen og begrænsningen af kildeartsbegrænsede tab tilsvarende finder anvendelse, når debitorselskabet reelt opnår en indirekte gældsnedsettelse ved, at et koncernforbundet selskab eller en aktionær i enten debitorselskabet eller

det koncernforbundne selskab erhverver en nødlidende fordring mod debitorselskabet fra en ikke-koncernforbundet kreditor. Beskatningen vil efter forslaget således skulle være den samme på koncernniveau, uanset om debitorselskabet opnår en gældseftergivelse fra en ekstern kreditor, eller om kreditor sælger fordringen til debitorselskabet eller et andet selskab i koncernen eller en aktionær i disse selskaber.

Lovforslaget har i relation til underskudsbegrænsningsreglerne til formål at dække de situationer, hvor kreditors fordring mod debitorselskabet er nødlidende, og hvor et selskab, der er koncernforbundet med debitorselskabet eller en aktionær i enten debitorselskabet eller det koncernforbundne selskab, erhverver fordringen for at undgå akkord. Ved at erhverve fordringen fra kreditor undgår debitorselskabet den underskudsbegrænsning, som en akkord ellers ville medføre. Det vil sige tilfælde, hvor overdragelsen af fordringen er et alternativ til en tvangsakkord eller en samlet ordning med selskabets kreditorer (frivillig akkord).

Hvis et koncernforbundet selskab erhverver fordringen, bliver det koncernforbundne selskab kreditor på den nødlidende fordring mod debitorselskabet. Det koncernforbundne kreditorselskab kan efter erhvervelsen lade fordringen henstå urørt, indtil debitorselskabets fremførte underskud er udnyttet af debitorselskabet eller i koncernen som følge af reglerne om underskudsudnyttelse ved sambeskatning. Når det fremførte underskud er udnyttet fuldt ud i koncernen, kan kreditorselskabet i de fleste tilfælde eftergive den koncerninterne fordring uden skattemæssige konsekvenser.

Når den foreslåede bestemmelse finder anvendelse, skal debitorselskabets uudnyttede fremførte underskud og uudnyttede fradragsberettigede kildeartsbegrænsede tab nedsættes med det beløb, som gælden anses for nedsat med. Begrundelsen herfor er, at debitorselskabet ikke skal have fradrag for udgifter, som reelt ikke er afholdt af selskabet, fordi gælden i realiteten kan anses for eftergivet. Underskuddet vil skulle nedsættes med et beløb svarende til forskellen mellem fordringens pålydende værdi og fordringens kursværdi (overdragelsestidspunktet).

2.2.3. Rente-fradragsbegrænsning ved nedsættelse af gæld

2.2.3.1. Gældende ret

Skattelovgivningen indeholder regler om begrænsning af rentefradragsretten for påløbne (fradragsberettigede) renter, der ikke er betalt på tidspunktet for en gældseftergivelse.

Disse rentefradragsbegrænsningsregler har baggrund i, at renteudgifter vedrørende gæld som udgangspunkt kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvori renten forfalder til betaling, uanset om renterne er betalt. Nogle skattepligtige, bl.a. selskaber m.v., skal dog fordele renteindtægter og renteudgifter over den periode, de vedrører (renteperiodisering).

Ved gældseftergivelse maksimeres størrelsen af det rentebeløb, som efter gældseftergivelsen kan berettiges til rentefradrag. Maksimeringen sker forholdsmæssigt, således at renter, der er påløbet på tidspunktet for gældseftergivelsen, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med den andel, der svarer til forholdet mellem den del af gælden, der skal betales efter nedsættelsen, og den samlede gæld før nedsættelsen.

Renter, der er fradraget før gælds-nedsættelsen efter reglen om fradrag på forfaldstidspunktet eller ved renteperiodisering, kan dog opretholdes i det omfang, fradraget kan rummes i den resterende gæld efter den opnåede gælds-nedsættelse.

Reglerne om begrænsning af rentefradragsretten omfatter alle situationer, hvor debitor opnår en gældseftergivelse med deraf følgende nedsættelse af gælden. Eksempelvis kan nævnes tvangsakkorder, gælds-saneringer og aftaler om en samlet ordning mellem debitor og dennes kreditorer om nedsættelse af debtors gæld (frivillig akkord). Endvidere er en singulær gældseftergivelse fra en enkelt eller enkelte kreditorer omfattet af rentefradragsbegrænsningsreglerne.

Reglerne om begrænsning af rentefradragsretten finder derimod ikke anvendelse ved en fuldstændig

eftergivelse af gælden. Bestemmelsens formål er at hindre, at parterne ved en delvis gældseftergivelse kan aftale, at eftergivelsen vedrører hovedstolen og ikke renterne for derved at maksimere rentefradraget. Ved fuldstændig eftergivelse af både hovedstol og renter er denne problemstilling ikke aktuel.

Rentebegrænsningsreglerne finder ikke anvendelse ved nedsættelse af gæld som følge af konvertering af gæld til aktier eller konvertible obligationer eller ved debtors indfrielse af fordringen i forbindelse med et skattefrit tilskud eller et kapitalindskud til debtorselskabet, hvilket står i modsætning til reglerne om underskudsbegrænsning ved akkord m.v.

Der indtræder endvidere ikke rentefradragsbegrænsning, hvis kreditor overdrager nødlidende fordringer til f.eks. debtorselskabets moderselskab, selv om koncernen i realiteten er frigjort for gælden.

2.2.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at rentefradragsbegrænsningsreglerne skal finde anvendelse, når kreditor – som alternativ til en gældseftergivelse – konverterer gælden til aktiekapital m.v. i debtorselskabet eller foretager et skattefrit tilskud/kapitalindskud i debtorselskabet med henblik på efterfølgende indfrielse af fordringen, hvorved debitor reelt opnår en gældsnedsættelse.

Det foreslås endvidere, at rentefradragsbegrænsningsreglerne skal finde anvendelse i visse tilfælde, hvor et koncernforbundet selskab eller en aktionær i enten et koncernforbundet selskab eller debtorselskabet erhverver fordringen fra kreditor.

De foreslåede regler vil indebære en højere grad af parallelitet mellem rentefradrags- og underskudsbegrænsningsreglerne ved frigørelse for gæld.

2.3. Justering af reglerne om beskatning af kapitalfondspartnere

Skattestyrelsen har ved en early warning gjort opmærksom på en række metoder, hvorved det kan undgås, at der sker den beskatning efter de gældende regler om beskatning af kapitalfondspartnere, som reglernes formål tilsiger.

Det er således muligt at undgå beskatning efter regelsættet ved, at et merafkast ikke oppebæres som udbytte eller gevinst ved afståelse af aktier, men derimod som afkast på et udbyttegivende gældsbrev, der er omfattet af kursgevinstloven. Derudover vil der kun ske beskatning af merafkastet som kapitalindkomst, hvis investeringen foretages via investeringsselskaber omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, eller hvis der er tale om investeringer i aktivbaserede fonde (infrastrukturfonde), og fondspartneren er en fysisk person, der beskattes efter de såkaldte anpartsregler i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9 og 11.

På den baggrund foreslås det med lovforslaget, at reglerne om beskatning af kapitalfondspartnere justeres, således at det i overensstemmelse med regelsættets overordnede formål sikres, at fondspartnere, der i kraft af en fortrinsstilling opnår et merafkast set i forhold til de øvrige investorer i fonden, beskattes af dette merafkast som personlig indkomst, uden hensyn til hvordan merafkastet konkret oppebæres. Endvidere foreslås det, at regelsættet justeres, således at det også finder anvendelse på merafkast af investeringer foretaget i infrastrukturfonde.

2.3.1. Gældende ret

Der er kutyme for, at kapitalfondspartnere i bl.a. kapital- og venturefonde (private equity fonde) deltager i fonden ved investering enten personligt eller gennem et selskab, og at de pågældende partnere efter fondenes aftalegrundlag har mulighed for at oppebære et merafkast (såkaldt carried interest) af den investerede kapital, typisk når der ved ophør foretages en samlet opgørelse af fondenes resultat.

Afkastet ved ophør fordeles sædvanligvis således, at der først sker tilbagebetaling af indskuddene til investorerne, dernæst udbetaling af en på forhånd fastsat forrentning af den investerede kapital (hurdle rate), og endelig fordeles et eventuelt overskydende beløb f.eks. med 80 pct. til investorerne og 20 pct. til partnerne (eller deres selskaber). Fordelingen af det overskydende beløb sker ikke forholdsmæssigt i

forhold til den investerede kapital, idet kapitalfondsparternes andel vil være (væsentligt) større end deres andel af den investerede kapital.

De særlige regler om beskatning af kapitalfondspartnere indebærer overordnet, at kapitalfondspartneres afkast beskattes efter de regler, der sædvanligvis gælder for beskatningen af erhvervsmæssig indkomst, når den kapital, de har indskudt, giver mulighed for et forholdsmæssigt større afkast end de øvrige investorer, idet den større afkastmulighed netop må anses for at være et vederlag for de opgaver og den rolle, som de pågældende partnere varetager ved etableringen, driften og afviklingen af fondene.

Reglerne fremgår af dels aktieavancebeskatningslovens § 17 A, der finder anvendelse, når en fysisk person investerer via en kapital- eller venturefond, dels ligningslovens § 16 I, der finder anvendelse, når investeringen via fonden direkte eller indirekte sker via et dansk eller udenlandsk selskab kontrolleret af den pågældende fysiske person. Ligningslovens § 16 I finder dog ikke anvendelse, hvis investeringen via fonden sker gennem et investeringselskab omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 19 B eller 19 C.

Det bemærkes, at et selskab, hvorigennem der direkte eller indirekte foretages investeringer via fonden, anses for kontrolleret af en fysisk person, når vedkommende er medstifter af kapital- eller venturefonden eller deltager i ledelsen eller driften af fonden eller virksomheder ejet af denne.

Det er en betingelse for beskatning efter reglerne, at der er tale om investeringer via en kapital- eller venturefond. Herved forstås investeringsenheder, der investerer i aktier med henblik på helt eller delvis at erhverve selskaber m.v. med henblik på at deltage i ledelsen og driften af disse. Bestemmelserne finder anvendelse, uanset om investeringsenheden er organiseret som en skattemæssigt transparent enhed (f.eks. et kommanditselskab) eller som et selvstændigt skattesubjekt (f.eks. et aktieselskab).

Det er endvidere en betingelse for beskatning efter bestemmelserne, at personen eller det kontrollerede selskab har en fortrinsstilling i kapital- eller venturefonden. Der foreligger en fortrinsstilling, når det er aftalt, at personen eller det kontrollerede selskab har ret til en andel af resultatet i investeringsenheden, der overstiger personens eller selskabets forholdsmæssige andel af den samlede deltagerkapital. Den samlede deltagerkapital omfatter både den indskudte kapital og lånekapital indskudt af deltagere i kapital- og venturefonden.

En fortrinsstilling vil således bestå, både hvor personen eller det kontrollerede selskab har ret til en forholdsmæssig andel af resultatet i investeringsenheden, der overstiger vedkommendes forholdsmæssige andel af den indskudte kapital, og hvor resultatet fordeles ligeligt i forhold til den indskudte kapital, men de andre deltagere har indskudt et forholdsmæssigt større beløb som lånekapital.

Består der en fortrinsstilling i den beskrevne forstand, finder reglerne anvendelse uden hensyn til, om den fysiske person betegnes som partner i den pågældende fond. Reglerne finder således også anvendelse på investeringer foretaget af f.eks. ledelsen i de enkelte porteføljeselskaber eller andre medinvestorer, der investerer via kapital- eller venturefonden.

Når der er tale om investeringer, som en fysisk person har foretaget via fonden, uden at der er indskudt et mellemliggende selskab kontrolleret af den pågældende person, beskattes det merafkast i form af udbytter eller gevinst ved afståelse af aktier, som partneren opnår som følge af sin fortrinsstilling i fonden, som personlig indkomst. Standardafkastet beskattes som aktieindkomst. Ved standardafkastet forstås det afkast, som de andre deltagere i fonden uden fortrinsstilling opnår, og der medregnes ved beregningen af standardafkastet både afkastet af den indskudte kapital og afkastet af lånekapitalen.

Når der er tale om investeringer foretaget via fonden gennem et mellemliggende selskab kontrolleret af den fysiske person, opgøres der i selskabet en aktieindkomst, der udgøres af summen af selskabets gevinster, tab og udbytter fra aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven med fradrag af standardafkastet af den kapital, som selskabet har indskudt via fonden. Aktieindkomsten er således udtryk for det merafkast, selskabet har oppebåret som følge af sin fortrinsstilling i fonden.

Det bemærkes, at aktieindkomsten i selskabet opgøres efter realisationsprincippet uden hensyn til, om

selskabet anvender lagerprincippet ved beskatning af gevinster og tab omfattet af aktieavancebeskatningsloven. Udviser den opgjorte aktieindkomst i selskabet underskud, kan underskuddet fremføres til fradrag i eventuel positiv aktieindkomst i selskabet i senere indkomstår.

Den person, der kontrollerer selskabet, skal medregne selskabets positive aktieindkomst som CFC-indkomst, hvilket indebærer, at der sker beskatning af aktieindkomsten med skattesatsen for selskaber. Der medregnes dog kun den del af selskabets aktieindkomst, der svarer til den gennemsnitlige direkte eller indirekte andel af selskabets samlede aktiekapital, som den skattepligtige har ejet i indkomståret.

Den skattepligtige beskattes fortsat efter de almindelige regler, dvs. som aktieindkomst, af udbytter fra det kontrollerede selskab. Der kan dog skattefrit udloddes et beløb svarende til den skat, som den skattepligtige skal betale som følge af medregningen af selskabets positive aktieindkomst som CFC-indkomst.

Kapitalfondspartnere, der direkte eller indirekte investerer gennem et mellemliggende kontrolleret selskab, gives nedslag (credit) for danske og udenlandske skatter på selskabets indkomst, herunder skatter som følge af CFC-beskatning. Nedslaget kan dog ikke overstige den del af de samlede danske og udenlandske skatter, der forholdsmæssigt falder på den del af selskabets indkomst, som partneren skal medregne som CFC-indkomst.

Det bemærkes, at der som følge af reglerne om nedslag (credit) for danske og udenlandske skatter af selskabets aktieindkomst ikke altid vil blive udløst nogen ekstra skattebetaling som følge af bestemmelsen i ligningslovens § 16 I, såfremt en kapitalfondspartner investerer via en kapital- eller venturefond gennem et mellemliggende selskab, der er fuldt skattepligtigt til Danmark, eller gennem et udenlandsk selskab, der CFC-beskattes. Hvis der i det mellemliggende selskab ikke udløses nogen skat på den opgjorte aktieindkomst – hvilket f.eks. kan skyldes, at udbytter eller afståelsesgevinster er skattefrie, fordi der er tale om datterselskabsaktier, eller at selskabet kan bringe fremførselsberettigede underskud eller tab fra andre aktiviteter til fradrag ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst – sikrer ligningslovens § 16 I dog, at merafkastet i selskabet på realisationstidspunktet beskattes med selskabsskattesatsen.

Der kan være tilfælde, hvor en skattepligtig for et indkomstår har betalt skat af merafkast i en kapital- eller venturefond, men hvor merafkastet helt eller delvist vil skulle tilbagebetales til de øvrige investorer ved en efterregulering af afkastfordelingen i fonden. I så fald tilbagebetales skatten af det tilbagebetalte beløb kontant til den skattepligtige i et senere indkomstår, i det omfang merafkastet tilbagebetales til de øvrige investorer ved en efterregulering af afkastfordelingen i kapital- og venturefonden.

De gældende regler om beskatning af kapitalfondspartnere finder kun anvendelse, hvis et merafkast af den investerede kapital opnås enten ved udlodning af udbytter eller som følge af en fortrinsstilling ved fordelingen af den fortjeneste, der opnås ved afståelse af aktier, som fonden har investeret i. Uanset om en kapitalfondspartner investerer personligt via fonden eller direkte eller indirekte foretager investeringerne gennem et mellemliggende kontrolleret selskab, vil afkast af den investerede kapital, der ikke oppebæres i form af udbytter eller avancer omfattet af aktieavancebeskatningslovens anvendelsesområde, således ikke være omfattet.

En kapitalfondspartner vil derfor ikke blive beskattet efter de gældende regler om beskatning af kapitalfondspartnere, hvis merafkastet på investeringen f.eks. oppebæres som afkast på udbyttegivende gældsbreve, der er omfattet af kursgevinstloven, eller i kraft af en ret til at opnå en særligt gunstig forrentning af den af partneren eller det kontrollerede selskab udlånte kapital, herunder hvor rentesatsen er afhængig af fondens samlede afkast på de foretagne investeringer. Opnås sådanne merafkast på kapitalfondspartnerens personlige investeringer, vil der i begge de nævnte tilfælde være tale om afkast, der beskattes som kapitalindkomst, og altså ikke som personlig indkomst.

Investeringer foretaget via aktivbaserede fonde, dvs. hvor investeringsenheden investerer i aktiver frem for aktier, finder regelsættet heller ikke anvendelse. Partnere i såkaldte infrastrukturfonde beskattes således heller ikke efter de gældende regler om carried interest.

Det bemærkes, at fysiske personer, der personligt er medejere af de underliggende aktiver, som investeringerne foretages i, som udgangspunkt vil skulle anses for selvstændigt erhvervsdrivende, der vil skulle medregne deres andel af resultatet af den udøvede erhvervsvirksomhed ved opgørelsen af den personlige indkomst.

Når betingelserne for anvendelse af de såkaldte anpartsregler i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11, er opfyldt, beskattes indkomsten ved den selvstændige erhvervsvirksomhed dog som kapitalindkomst, dvs. med en lavere skattesats end den, der gælder for beskatning af indkomst, der medregnes ved opgørelsen af den personlige indkomst. Det bemærkes, at der ved beskatning efter anpartsreglerne ikke er adgang til at anvende virksomhedsordningen, og at der gælder regler om kildeartsbegrænsning i relation til underskudsfremførsel, således at underskud fra den selvstændige erhvervsvirksomhed kun kan fremføres til fradrag i senere års overskud fra den pågældende erhvervsvirksomhed.

Endelig bemærkes, at der som nævnt ikke sker beskatning efter de særlige regler om beskatning af kapitalfondspartnere, såfremt investeringen via fonden direkte eller indirekte sker via et investeringsselskab omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 19 B eller 19 C. I sådanne tilfælde lagerbeskattes gevinst og tab på investeringsbeviserne, idet gevinsten/tabets medregnes enten ved opgørelsen af aktie- eller kapitalindkomsten afhængigt af, om investeringsselskabet er aktie- eller obligationsbaseret.

2.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at de gældende regler om beskatning af kapitalfondspartners merafkast justeres, således at det sikres, at der vil ske beskatning efter regelsættet, uanset i hvilken form merafkastet konkret oppebæres. Derudover foreslås det, at reglerne også skal finde anvendelse på merafkast, der oppebæres af partnere i infrastrukturfonde (aktivbaserede fonde).

Det overordnede formål bag regelsættet er at sikre, at investeringer foretaget af kapitalfondspartnere beskattes efter de regler, der sædvanligt gælder for beskatningen af erhvervsmæssig indkomst, i det omfang afkastet af denne kapital forholdsmæssigt overstiger afkastet af den kapital, der investeres af de øvrige investorer. Muligheden for et forholdsmæssigt større afkast må således anses for at være et vederlag for knowhow og for de opgaver og den rolle, som de pågældende partnere varetager ved etableringen, driften og afviklingen af fondene. Der vurderes derfor ikke at være i overensstemmelse med reglernes overordnede formål, når der efter reglernes nuværende udformning er mulighed for at opnå, at beskatningen (kun) sker efter reglerne om beskatning af kapitalindkomst.

Det bemærkes, at der på tidspunktet for indførelsen af de gældende regler i en gennemsnitskommune ikke var nogen væsentlig forskel mellem den højeste skattesats for henholdsvis positiv kapitalindkomst og personlig indkomst. Der er imidlertid siden 2010 sket en gradvis sænkning af satsen for beskatning af positiv kapitalindkomst, og der kan derfor nu opnås en væsentlig skattebesparelse, såfremt indkomst beskattes som kapitalindkomst frem for personlig indkomst.

Den foreslåede justering af reglerne vil indebære, at alle former for merafkast af den indskudte kapital omfattes, når merafkastet opnås, fordi den pågældende partner har en fortrinsstilling i fonden, der indebærer, at vedkommende har mulighed for at oppebære et afkast, der er større end vedkommendes forholdsmæssige andel af den indskudte kapital. Dette sikrer, at beskatning efter regelsættet ikke kan undgås, f.eks. ved at kapitalfondspartnere personligt eller gennem et selskab foretager investeringer ved udlån og opnår merafkastet i form af afkast på dette udlån, f.eks. ved at lade afkastets størrelse afhænge af det samlede resultat i fonden og/eller targetelskaberne.

Den foreslåede justering vil medføre, at regelsættet ikke længere kun omfatter merafkast oppebåret som afkast af aktieinvesteringer, og det foreslås derfor, at aktieavancebeskatningslovens § 17 A, der finder anvendelse ved kapitalfondspartners investeringer i personligt regi ophæves, og at reglerne samles i ligningslovens § 16 I, der således efter forslaget vil omfatte både investeringer, som en fysisk person

har foretaget i eller via fonden, og investeringer, som den pågældende partner har foretaget direkte eller indirekte via et mellemliggende selskab.

Det foreslås endvidere, at anvendelsesområdet for regelsættet udvides, således at merafkast oppebåret af partnere i infrastrukturfonde ligeledes omfattes.

Infrastrukturfonde foreslås defineret som investeringsenheder, der tilvejebringer kapital med henblik på direkte eller indirekte investering i etablering eller udbygning af infrastrukturanlæg og -faciliteter samt varetagelse af ejerskab til og eventuelt drift af sådanne anlæg og faciliteter. Dette vil omfatte fonde, der f.eks. investerer i transportinfrastruktur (veje, jernbaner, havne og lufthavne m.v.), hospitaler, telekommunikationsanlæg, og infrastruktur inden for forsyningssektorerne, herunder anlæg til energiproduktion (f.eks. vindmølleparker) eller energitransmissions- og energiforsyningsanlæg og -faciliteter.

Om baggrunden for den foreslåede udvidelse bemærkes, at institutionelle investorers investeringer i infrastrukturfonde udgør en stadigt stigende andel af deres samlede investeringsportefølje, og at infrastrukturfonde er baseret på strukturer, der i væsentligt omfang minder om den traditionelle struktur for kapital- og venturefonde. Der vil dog ofte være en forholdsmæssigt længere levetid for infrastrukturfonde, fordi de i en periode forudsættes at skulle varetage ejerskab til og eventuelt driften af den infrastruktur, investeringerne er foretaget i. I relation til infrastrukturfonde vil aftalegrundlaget, ligesom i kapital- og venturefonde, imidlertid kunne være udformet på en sådan måde, at partnerne i fonden deltager i investeringerne enten personligt eller gennem mellemliggende selskaber, og således at de har mulighed for at opnå et resultatafhængigt afkast af den investerede kapital.

Det overordnede formål bag regelsættet, hvorefter der bør ske beskatning efter reglerne om beskatning af erhvervsmæssig indkomst, når et merafkast af den investerede kapital må anses for vederlag for partnernes knowhow og arbejdsindsats, tilsiger således, at merafkast i infrastrukturfonde omfattes.

Det foreslås, at de gældende regler om beskatning ved investeringer foretaget direkte eller indirekte via et mellemliggende selskab som udgangspunkt opretholdes uændret, idet de dog ligeledes justeres, således at de vil omfatte merafkast oppebåret af selskabet uden hensyn til, i hvilken form merafkastet opnås, og således at de vil omfatte investeringer i infrastrukturfonde.

Derudover foreslås det, at beskatning efter de særlige regler om beskatning af kapitalfondspartnere fremover også skal ske, såfremt investeringen i eller via fonden direkte eller indirekte sker via et investeringsselskab omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 19 B eller 19 C. Afkast af investeringsbeviser i sådanne selskaber beskattes som kapital- eller aktieindkomst. Den gældende bestemmelse giver derfor mulighed for at opnå en væsentlig skattebesparelse på et eventuelt merafkast, såfremt investeringer i eller via fonden foretages gennem sådanne selskaber.

Der foreslås i tilknytning hertil udvidelse af bestemmelsen om nedslag for skatter, som i medfør af andre regelsæt er blevet opkrævet af selskabets merafkast. Denne bestemmelse foreslås derfor udvidet, således at den også vil omfatte eventuel skat, som den skattepligtige har betalt som følge af, at der sker lagerbeskatning af investeringsbeviser m.v. i investeringsselskaber omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 19 B eller 19 C.

De foreslåede regler foreslås anvendt på merafkast af investeringer, hvortil fondspartnere eller et kontrolleret selskab erhverver ret fra og med lovens ikrafttrædelsestidspunkt.

2.4. Ændring af reglerne om skattefri virksomhedsomdannelse

Ved omdannelse af en virksomhed til et selskab er det en af betingelse for en skattefri omdannelse, at anskaffelsessummen for aktierne eller anparterne ikke er negativ. Anskaffelsessummen opgøres på omdannelsesdatoen – typisk den 1. januar – som er skæringsdatoen ved udarbejdelse af åbningsbalancen for selskabet. Omdannelsens gennemførelse skal herefter finde sted senest 6 måneder efter omdannelsesdatoen. En omdannelse kan gennemføres med tilbagevirkende kraft, hvor omdannelsesdatoen anses for det skatteretlige omdannelsestidspunkt.

Det er muligt at foretage en skattefri virksomhedsomdannelse trods en negativ anskaffelsessum for aktierne eller anparter, hvis ejeren har anvendt virksomhedsordningen i året forinden omdannelsesåret, hvis en eventuel negativ indskudskonto er udlignet, og hvis samtlige virksomheder, ejeren driver i virksomhedsordningen, omdannes.

Landsskatteretten har ved en afgørelse af 3. december 2018 om skattefri virksomhedsomdannelse fastslået, at det er på tidspunktet for omdannelsens gennemførelse, det skal bedømmes, hvor mange virksomheder ejeren driver i virksomhedsordningen.

Anskaffelsessummen og indskudskontoen opgøres på grundlag af de aktiver og passiver, der er til stede på omdannelsesdatoen. Med Landsskatterettens afgørelse vil en omdannelse dermed kunne gennemføres på et andet grundlag og med et andet antal virksomheder end det, der blev lagt til grund ved opgørelsen af anskaffelsessummen for de aktier eller anparter, som virksomhedsejeren modtager ved virksomhedsomdannelsen. En forkert opgørelse af indskudskontoen medfører en risiko for, at der inddrages privat gæld under omdannelsen.

Det foreslås, at det skal være på omdannelsesdatoen, at det skal bedømmes, om ejeren driver en eller flere virksomheder i virksomhedsordningen. Det er herefter ikke muligt at gennemføre en skattefri virksomhedsomdannelse i situationer, hvor en eller flere virksomheder sælges fra eller påbegyndes i perioden mellem omdannelsesdatoen og datoen for omdannelsens gennemførelse. Det bliver således en betingelse, at alle virksomheder, der drives på omdannelsesdatoen, ligeledes ejes på tidspunktet for omdannelsens gennemførelse, dvs. at alle virksomhederne i virksomhedsordningen indgår i omdannelsen. Der etableres hermed en sammenhæng mellem de værdier, der på omdannelsesdatoen ligger til grund for opgørelsen af anskaffelsessummen og den negative indskudskonto, og de værdier, der indskydes i selskabet ved virksomhedsomdannelsen på gennemførelsestidspunktet.

2.4.1. Gældende ret

Lov om skattefri virksomhedsomdannelse giver mulighed for, at der skattefrit kan ske omdannelse af en personligt ejet virksomhed til et aktie- eller anpartsselskab. Det er bl.a. en betingelse, at anskaffelsessummen for aktierne eller anparterne, som ejeren erhverver ved omdannelsen, ikke er negativ. Anskaffelsessummen opgøres på omdannelsesdatoen til det kontante beløb, som ville være opnået ved salg af virksomheden til tredjemand med fradrag af den skattepligtige fortjeneste. Der vil foreligge en negativ anskaffelsessum for aktierne eller anparterne, hvis nettoværdien af den overtagne virksomhed med fradrag for den beregnede skattemæssige fortjeneste er negativ.

Omdannelsesdatoen er den dag, der følger efter statusdatoen for sidste årsregnskab i den personligt drevne virksomhed. Virksomhederne, der omdannes, skal efter omdannelsesdatoen medregne deres resultater og opgøre deres primobalance i selskabet. Statusdatoen er dermed den sidste dag i indkomståret inden omdannelsen, hvor alle virksomheder stadig er indeholdt i virksomhedsordningen. På omdannelsesdatoen vil den sidste opgørelse af indskudskontoen foreligge, og der vil dermed ske en fuldstændig udligning af en eventuel negativ indskudskonto, hvis der tages udgangspunkt i omdannelsesdatoen.

Hvis ejeren af virksomheden har anvendt virksomhedsordningen i året forud for omdannelsesåret, kan omdannelsen gennemføres på trods af en negativ anskaffelsessum for aktierne eller anparterne. Driver ejeren flere virksomheder i ordningen, behandles disse efter virksomhedsskattelovens regler som én virksomhed ved anvendelse af virksomhedsordningen. Det er en yderligere betingelse, at samtlige virksomheder omdannes til et aktie- eller anpartsselskab, hvis omdannelsen skal kunne gennemføres skattefrit trods en negativ anskaffelsessum.

Herudover er det en betingelse for anvendelse af lov om skattefri virksomhedsomdannelse (herefter virksomhedsomdannelsesloven), at en eventuel negativ indskudskonto i virksomhedsordningen er udlignet inden omdannelsen. Dette sker ved at overføre et beløb til virksomheden, der gør, at indestående på indskudskontoen bliver nul eller positivt. Udligning af indskudskonto sker i perioden fra indkomstårets

udløb til omdannelsen af virksomheden finder sted. Beløbet anses for indskudt på indskudskontoen med virkning fra udløbet af året forinden omdannelsesåret.

Ved indtræden i virksomhedsordningen opgøres en indskudskonto. En negativ indskudskonto opstår, hvis passivernes værdi overstiger aktivernes værdi. En negativ indskudskonto vil som udgangspunkt være udtryk for, at der er medtaget privat gæld i virksomhedsordningen. Virksomhedsskatteloven er indrettet med selvregulerende foranstaltninger i det tilfælde, hvor indskudskontoen er negativ. De samme foranstaltninger findes ikke i et selskab, og derfor skal der ske udligning af en eventuel negativ indskudskonto inden virksomhedsomdannelsen for at sikre, at der ikke inddrages privat gæld i forbindelse med den skattefri virksomhedsomdannelse.

Landsskatteretten har ved afgørelse af 3. december 2018, j. nr. 14-1821754 fastslået, at det afgørende tidspunkt for bedømmelsen af, om ejeren driver flere virksomheder, er tidspunktet for omdannelsens gennemførelse. I den konkrete sag havde ejeren valgt at anvende virksomhedsordningen. På omdannelsesdatoen den 1. januar drev ejeren to virksomheder i virksomhedsordningen. Den ene virksomhed blev overdraget til ægtefællen efter omdannelsesdatoen, men før tidspunktet for omdannelsens gennemførelse i juni. Landsskatteretten lagde vægt på, at det ikke fremgår af virksomhedsomdannelsesloven, på hvilket tidspunkt det skal bedømmes, om ejeren driver en eller flere virksomheder, og at det i relation til virksomhedsomdannelsesloven efter retspraksis skal bedømmes på tidspunktet for selskabets stiftelse (gennemførelstidspunktet), om man er ejer af virksomheden.

2.4.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at virksomhedsomdannelsesloven § 2, stk. 1, nr. 5, ændres, således at det er på omdannelsesdatoen, det vil skulle bedømmes, om ejeren driver en eller flere virksomheder i virksomhedsordningen.

Det er forholdene på omdannelsesdatoen, hvortil den skattemæssige virkning af omdannelsen er knyttet, og omdannelsesdatoen vil være den dag, der følger efter statusdatoen for sidste årsregnskab i den personligt drevne virksomhed. Virksomhederne, der ønskes omdannet, vil efter omdannelsesdatoen skulle medregne deres resultater og opgøre deres primobalance i selskabet. Statusdatoen er dermed den sidste dag i indkomståret inden omdannelsen, hvor alle virksomheder stadig er indeholdt i virksomhedsordningen.

Der vil således være en risiko for, at der bliver inddraget privat gæld under omdannelsen, hvis der i perioden mellem omdannelsesdatoen og omdannelsens gennemførelse vil kunne ske salg eller køb af virksomhed. Risikoen vil være til stede, hvor indskudskontoen, der fremgår af det sidste årsregnskab, for samtlige virksomheder er positiv. I en sådan situation vil indskudskontoen ikke skulle udlignes, og den vil hermed ikke være til hinder for en skattefri virksomhedsomdannelse. Men hvis der i mellemprioroden sker et frasalg eller opkøb, da vil opgørelsen af indskudskontoen ikke længere være retvisende med den, der blev opgjort ved udgangen af det sidste indkomstår inden omdannelsen. Sagen kan meget vel være den, at indskudskontoen efter f.eks. et frasalg vil have været negativ for den tilbageblivende virksomhed, der skal omdannes.

Hvis antallet af virksomheder opgøres efter forholdene på omdannelsesdatoen, vil risikoen for inddragelse af privat gæld derimod være udelukket, fordi en skattefri omdannelse er betinget af, at en negativ indskudskonto udlignes inden omdannelsen.

Den foreslåede ændring medfører, at der skabes en sammenhæng mellem tidspunktet for opgørelsen af aktierne eller anparternes anskaffelsessum og tidspunktet for bedømmelse af, om ejeren driver en eller flere virksomheder i virksomhedsordningen. Efter den foreslåede ændring er det aktiver og passiver, der er til stede på omdannelsesdatoen, der kan indgå i en virksomhedsomdannelse. En skattefri virksomhedsomdannelse vil herefter være betinget af, at det er de samme virksomheder på omdannelsesdatoen, som også medtages i omdannelsen på gennemførelstidspunktet.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på ca. 3 mio. kr. årligt i 2020 og frem som følge af øget sagsbehandling.

Lovforslaget vurderes overordnet at følge principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Visse dele af lovforslaget indebærer justeringer af værneregler, der i deres natur ikke er enkle, da reglerne skal modvirke specifikke omgåelsesmuligheder.

Lovforslaget skønnes samlet set at medføre et varigt merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 60 mio. kr. årligt (2020-niveau).

3.1. Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af gennemsnitsmetoden ved opgørelse af aktieavancer

I den del af lovforslaget, der vedrører reglerne om aktieavancebeskatning, foreslås det at stramme reglerne for anvendelse af A/B-modeller til i strid med lovens hensigt at reducere eller udskyde hovedaktionærers beskatning af aktieindkomst.

Det er forbundet med væsentlig usikkerhed at vurdere de provenumæssige konsekvenser ved forslaget. På baggrund af oplysninger om de sager, Skatteforvaltningen har kendskab til, skønnes det, at størrelsen af skattepligtige avancer, der søges reduceret, og størrelsen af tab, der søges fradrag for, i forbindelse med A/B-modeller og gennemsnitsmetoden, udgør ca. 120 mio. kr. årligt. På denne baggrund kan det umiddelbare årlige merprovenu beregnes til ca. 50 mio. kr. ved en skatteværdi på 42 pct., hvilket svarer til ca. 40 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Provenuvirkningen i det første år vurderes til at udgøre ca. 1/4 af den årlige virkning, da det foreslås, at de nye regler har virkning fra fremsættelsen af lovforslaget.

I provenuvurderingen er det lagt til grund, at A-aktierne efter en årrække overdrages til næste generation med skattemæssig succession, og at den reducerede avance eller tabsfradraget på B-aktierne derfor kun i et begrænset omfang vil blive modsvaret af en højere avancebeskatning, når den latente avance på A-aktierne efter en længere årrække måtte blive realiseret.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser ved ændring af reglerne for opgørelse af aktieavancer

Mio. kr. (2020-niveau)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2019
Umiddelbar virkning	10	50	50	50	50	50	50	50	0
Virkning efter tilbageløb	10	40	40	40	40	40	40	40	
Virkning efter tilbageløb og adfærd	10	40	40	40	40	40	40	40	

Forslaget har ikke provenumæssige konsekvenser for kommunerne, da de ikke modtager en andel af aktieindkomstskatten.

3.2. Justering af reglerne om beskatning af gæld

I den del af lovforslaget, der vedrører reglerne om beskatning ved nedsættelse af gæld, foreslås det at stramme reglerne, når der indirekte sker en nedsættelse af gæld via en overdragelse til et selskab, der er koncernforbundet med debitorselskabet.

Justeringen af reglerne om underskudsbegrænsning m.v. ved overdragelse af gæld vil betyde en ensretning af værnereglerne i forhold til gældende regler for øvrige situationer med ikke-koncernforbundne selskaber og aktionærer. Her sker der ved gælds-nedsættelse enten kursgevinstbeskatning eller begrænsning af skyldnerens adgang til at fremføre underskud og fratrække renteudgifter, så der ikke opnås fradrag for udgifter, der aldrig betales.

Tilretningen vil styrke de nuværende værneregler på området og modvirke, at almindeligvis ikke fradragsberettigede underskud og renteudgifter utilsigtet ved erhvervelse af gæld af et koncernforbundet

selskab – og derved en indirekte nedsættelse af gælden – kan konverteres til muligvis anvendelige fradrag med et potentielt utilsigtet mindreprovenu som følge.

Der er ikke grundlag for nærmere at skønne over det nuværende årlige potentielle mindreprovenu ved omgåelsesmuligheden, da koncerners erhvervelse af ekstern gæld i stedet for almindelig gæld eftergivelse ikke registreres i offentlige udsøgningssystemer m.v., men anvendelsen af omgåelsesmuligheden vurderes dog at være af en ikke-ubetydelig størrelse. På baggrund af oplysninger fra konkrete sager vurderes der med en vis usikkerhed en potentiel årlig indirekte gælds-nedsættelse ved koncerners erhvervelse af ekstern gæld på ca. 100 mio. kr., hvorfor justeringen skønnes at modvirke et utilsigtet mindreprovenu i selskabsskatter for det offentlige på godt 20 mio. kr. årligt, svarende til knap 20 mio. kr. årligt efter tilbageløb og adfærd. Provenuvirkningen i det første år vurderes til ca. ¼ af den årlige virkning, da det foreslås, at de nye regler har virkning fra fremsættelsen af lovforslaget.

Tabel 2. Provenumæssige konsekvenser ved justering af reglerne, når der indirekte sker en nedsættelse af gæld

Mio. kr. (2020-niveau)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2019
Umiddelbar virkning	5	20	20	20	20	20	20	20	0
Virkning efter tilbageløb	5	20	20	20	20	20	20	20	
Virkning efter tilbageløb og adfærd	5	20	20	20	20	20	20	20	

Forslaget har alene begrænsede positive provenumæssige konsekvenser for kommunerne.

3.3. Justering af reglerne om beskatning af kapitalfondspartnere

For så vidt angår den del af lovforslaget, der vedrører justeringer af reglerne om kapitalfondspartnere, foreslås for det første, at reglerne justeres, så kapitalfondspartnere, der oppebærer et merafkast i forhold til de øvrige investorer, beskattes af merafkastet som personlig indkomst, også når der ikke er tale om afkast af aktier, så den nuværende omgåelsesmulighed fjernes. For det andet foreslås det, at regelsættet justeres, så det også finder anvendelse på merafkast af investeringer foretaget i infrastrukturfonde.

Der foreligger ikke et beregningsgrundlag, der muliggør en kvantitativ vurdering af de provenumæssige konsekvenser af de to justeringer. Det skønnes dog med usikkerhed, at de to elementer kun vil medføre et beskedent merprovenu.

Forslaget har alene begrænsede positive provenumæssige konsekvenser for kommunerne.

3.4. Justering af reglerne om skattefri virksomhedsomdannelse

I den del af lovforslaget, der vedrører reglerne om skattefri virksomhedsomdannelse, foreslås det at styrke de nuværende værnsregler på området og medvirke til at sikre, at der fremover undgås et utilsigtet potentielt mindreprovenu fra inddragelse af privat gæld ved virksomhedsomannelser.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den del af lovforslaget, der vedrører beskatning ved nedsættelse af gæld, vurderes at medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget vil betyde en stramning af beskatningen vurderet til ca. 20 mio. kr. årligt for de selskaber, der ville have udnyttet omgåelsesmuligheden ved indirekte nedsættelse af gæld.

Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at have administrative eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsstyrelsen – team effektiv regulering vurderer, at lovforslaget medfører administrative conse-

kvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr. årligt, hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Det vurderes, at principperne for agil, erhvervsrettet regulering ikke er relevante for lovforslaget. Lovforslaget indeholder alene ændringer til den materielle skattelovgivning, hvilket ikke umiddelbart har konsekvenser for erhvervslivets muligheder for at teste, udvikle og anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Den del af lovforslaget, der vedrører ændringer af reglerne for aktieavancebeskatning, vurderes at have begrænsede administrative konsekvenser for borgerne. Lovforslaget medfører, at en begrænset kreds af hovedaktionærer skal foretage en værdiansættelse af de forskellige aktieklasser ved en delafståelse af en aktiebeholdning. Dette er hovedaktionærer dog i et vist omfang allerede forpligtet til efter gældende regler, hvis aktierne overdrages til en interesseforbunden part, f.eks. i forbindelse med et generationsskifte.

Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har ikke været i høring forud for fremsættelsen. Lovforslaget anviser, hvordan den gældende lovgivning kan udnyttes i strid med reglernes hensigt og fremgangsmåden hertil. For at de beskrevne modeller ikke skal blive anvendt i endnu større omfang, foreslås det, at loven, med undtagelse af forslagens bestemmelser om ændring af reglerne om beskatning af kapitalfondspartnere, skal have virkning allerede fra fremsættelsestidspunktet. Dette skal sikre, at der ikke sker en fremskyndelse af dispositioner til at gennemføre de anførte udnyttelsesmuligheder, inden lovens ikrafttræden. Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslagets § 8.

Lovforslaget er ved fremsættelsen sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Datatilsynet, DI, Digitaliseringsstyrelsen – digitaliseringsklar lovgivning, DVCA, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, FSR - danske revisorer, IBIS, Investering Danmark, Justitia, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Mellemfolkeligt Samvirke, SEGES, Skatteankestyrelsen, SMVdanmark og SRF Skattefaglig Forening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslagets skønnes samlet at medføre et varigt merprovenu på ca. 60 mio. kr. årligt efter tilbage-løb og adfærd. Indgrebet mod utilsigtet udnyttelse af gennemsnitsmetoden ved opgø-	Ingen

	relse af aktieavancer skønnes at medføre et varigt merprovenu på ca. 40 mio. kr. årligt efter tilbage-løb og adfærd. Justering af reglerne om beskatning af gæld skønnes at medføre et varigt merprovenu på ca. 20 mio. kr. årligt efter tilbageløb og adfærd. Forslagets øvrige elementer skønnes kun at medføre beskedne pro-venumæssige konsekvenser.	
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		Lovforslaget vurderes at medføre administrative konsekvenser, der skønnes at udgøre ca. 3 mio. kr. årligt fra 2020 og frem.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget indebærer en stramning af beskatningen vurderet til ca. 20 mio. kr. årligt for de selskaber, der ville have udnyttet omgåelsesmuligheden ved indirekte nedsættelse af gæld.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Lovforslaget vurderes at have begrænsede administrative konsekvenser for hovedaktionærer, der skal anvende den nye metode til opgørelse af aktieavancer.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Aktieavancebeskatningslovens § 17 omhandler tilfælde, hvor personer og selskaber m.v. driver næring med køb og salg af aktier. Når dette er tilfældet, medregnes gevinst og tab ved afståelse af aktier og gevinst eller tab på alle den skattepligtiges investeringsbeviser i investeringsinstitutter med minimumsbeskatning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det følger af § 17, stk. 4, 1. pkt., at bl.a. bestemmelsen i aktieavancebeskatningslovens § 17 A i så fald ikke finder anvendelse.

Aktieavancebeskatningslovens § 18, stk. 1 og 2, fastsætter, at gevinst og tab ved afståelse af andelsbeviser eller andele i andelsforeninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, samt visse likvidationsudlodninger ved likvidation af sådanne foreninger medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Af § 18, stk. 3, følger, at bl.a. bestemmelsen i aktieavancebeskatningslovens § 17 A ikke finder anvendelse i disse tilfælde.

Det foreslås, at henvisningerne til aktieavancebeskatningslovens § 17 A i aktieavancebeskatningslovens § 17, stk. 4, 1. pkt., og § 18, stk. 3, udgår, idet bestemmelsen i § 17 A foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 2 og 3

Aktieavancebeskatningslovens § 17 A indeholder særlige regler om beskatning af kapitalfondspartnere, der finder anvendelse, når kapitalfondsparterne personligt har foretaget investeringer via kapital- eller venturefonde. Når investeringer af denne karakter er foretaget direkte eller indirekte via et mellemliggende selskab kontrolleret af kapitalfondspartneren, finder ligningslovens § 16 I anvendelse.

Det foreslås, at aktieavancebeskatningslovens § 17 A ophæves, og at de særlige beskatningsregler, som bestemmelsen indeholder, justeres og flyttes til ligningslovens § 16 I, jf. lovforslagets § 3, nr. 2. Efter forslaget vil ligningslovens § 16 I fastsætte de særlige regler, der gælder for beskatning af kapitalfondspartnere, uanset om investeringerne er foretaget af partneren personligt eller via et mellemliggende selskab.

Som konsekvens af forslaget om ophævelse af aktieavancebeskatningslovens § 17 A foreslås overskrifterne til bestemmelsen ligeledes ophævet.

Til nr. 4

Aktieavancebeskatningslovens § 19 B, stk. 7, og § 19 C, stk. 3, er prioriteringsregler, der fastlægger, hvilke bestemmelser i aktieavancebeskatningsloven der finder anvendelse, når flere bestemmelser i loven efter deres indhold er anvendelige på samme forhold. Det følger af bestemmelserne, at bl.a. reglen i aktieavancebeskatningslovens § 17 A ikke finder anvendelse, når gevinst og tab på aktier og investeringsbeviser m.v. er omfattet af enten aktieavancebeskatningslovens § 19 B om aktiebaserede investeringsselskaber eller aktieavancebeskatningslovens § 19 C om obligationsbaserede investeringsselskaber.

Aktieavancebeskatningslovens § 20, stk. 2, fastsætter, hvilke bestemmelser i loven der finder anvendelse i relation til den skattemæssige behandling af personers gevinst og tab ved afståelse af omsættelige beviser for indskud i visse akkumulerende investeringsforeninger. Efter bestemmelsen finder bl.a. aktieavancebeskatningslovens § 17 A anvendelse i disse tilfælde.

Aktieavancebeskatningslovens § 21, stk. 1, fastsætter, hvilke bestemmelser i loven der finder anvendelse i relation til den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved afståelse af omsættelige beviser for indskud i investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, når der er

tale om aktiebaserede institutter. Efter bestemmelsen finder bl.a. aktieavancebeskatningslovens § 17 A anvendelse i disse tilfælde.

Det foreslås, at henvisningerne til aktieavancebeskatningslovens § 17 A i aktieavancebeskatningslovens § 19 B, stk. 7, 1. pkt., § 19 C, stk. 3, 1. pkt., § 20, stk. 2, og § 21, stk. 1, udgår, idet bestemmelsen i § 17 A foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 5

Det følger af aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 1, at gevinst og tab ved afståelse af omsættelige beviser for indskud i investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, der er obligationsbaserede, jf. aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 2-5, i visse tilfælde medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Af aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 6, følger, at bl.a. aktieavancebeskatningslovens § 17 A i så fald ikke finder anvendelse.

Det foreslås, at henvisningen til aktieavancebeskatningslovens § 17 A i aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 6, udgår, idet bestemmelsen i § 17 A foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 6

Gennemsnitsmetoden skal anvendes ved opgørelsen af gevinst og tab ved delafståelse af en aktiebeholdning i et selskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 26. Gennemsnitsmetoden indebærer efter gældende regler, at aktionærens samlede anskaffelsessum på aktierne i et selskab fordeles på aktionærens samlede aktiebeholdning i selskabet efter aktiernes pålydende værdier.

Gennemsnitsmetoden anvendes på aktier, der beskattes efter realisationsprincippet, jf. aktieavancebeskatningslovens § 23. Efter realisationsprincippet indtræder beskatningen i det indkomstår, hvor gevinsten eller tabet realiseres, hvilket i almindelighed er på det tidspunkt, hvor aktierne afstås. Dette står i modsætning til lagerprincippet, hvor der sker løbende beskatning af løbende værdistigninger eller -tab, selv om aktierne ikke afstås. Lagerprincippet finder hovedsagelig anvendelse for selskaber m.v.

Når en skattepligtig afstår en del af sine aktier i et selskab, skal den samlede anskaffelsessum fordeles mellem de afståede aktier og de aktier, som den skattepligtige beholder, jf. aktieavancebeskatningslovens § 26, stk. 6, 1. pkt.

Fordelingen af den samlede anskaffelsessum på de enkelte aktier – både dem der afstås, og dem der beholdes – foretages på grundlag af aktiernes pålydende værdi (den nominelle værdi), jf. aktieavancebeskatningslovens § 26, stk. 6, 3. pkt. Dette gælder også, selv om selskabets aktier måtte være opdelt i flere aktieklasser, der har forskellige handelsværdier, fordi der er knyttet forskellige rettigheder til de forskellige aktieklasser.

Ved indførelsen af gennemsnitsmetoden blev der lagt vægt på en løsning, der var administrativt nem, selv om metoden i visse tilfælde ikke giver en økonomisk korrekt opgørelse.

Det foreslås i aktieavancebeskatningslovens § 26, stk. 6, 5. pkt., at ved afståelse af hovedaktionæraktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4, foretages fordelingen af anskaffelsessummen på grundlag af handelsværdien af de enkelte aktier på afståelsestidspunktet.

Med lovforslaget foreslås en anden fordeling af anskaffelsessummen ved delsalg, når der er tale om salg af aktier i et selskab, hvori der indgår flere aktieklasser. Det foreslås dog, at den ændrede fordeling indskrænkes til kun at finde anvendelse i de situationer, hvor overdrageren ejer hovedaktionæraktier i det pågældende selskab, dvs. aktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 4.

Det foreslås, at fordelingen af anskaffelsessummen mellem de afståede aktier og de beholdte aktier skal foretages på grundlag af handelsværdien af de enkelte aktier på afståelsestidspunktet og ikke på grundlag af den nominelle (pålydende) værdi af aktierne.

Hovedaktionæraktier omfatter aktier, der ejes af personer, der alene eller sammen med en kreds af

nærtstående personer eller selskaber ejer eller på noget tidspunkt inden for de seneste 5 år har ejet mindst 25 pct. af aktiekapitalen eller råder eller har rådet over mere end 50 pct. af stemmerettighederne. Til vurderingen medregnes aktier og stemmerettigheder tilhørende aktionærens ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer samt aktier tilhørende personkredsens egne selskaber.

Der vil ligeledes være tale om hovedaktionæraktier, hvis aktierne er erhvervet i forbindelse med omdannelsen af en personligt ejet virksomhed efter virksomhedsomdannelsesloven, og den skattepligtige inden for de seneste 10 år har ejet 25 pct. eller mere af aktiekapitalen ved omdannelsen eller rådet over mere end 50 pct. af stemmевærdien.

Hovedaktionæraktier omfatter både aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, og aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked.

De foreslåede regler vil skulle omfatte aktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 1. Dette vil bl.a. omfatte anparter i anpartsselskaber og konvertible obligationer. Det følger af aktieavancebeskatningslovens § 1, stk. 2 og 3, at aktieavancebeskatningslovens regler om aktier finder tilsvarende anvendelse på anparter og konvertible obligationer.

De foreslåede regler vil også finde anvendelse, hvor en person ejer hovedaktionæraktier i et selskab og også ejer konvertible obligationer, der kan konverteres til aktier i det samme selskab. Efter forslaget vil den samlede anskaffelsessum ved delsalg således skulle fordeles mellem aktierne og de konvertible obligationer i forhold til værdien af de enkelte aktier og konvertible obligationer. Det gælder, selv om konvertible obligationer ikke medregnes ved opgørelsen af, om der er tale om hovedaktionæraktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 3.

De foreslåede regler vil endvidere finde anvendelse på en hovedaktionærs unoterede tegningsretter til aktier i hovedaktionærselskabet, idet disse indgår i opgørelsen af den gennemsnitlige anskaffelsessum for alle aktierne, jf. aktieavancebeskatningslovens § 26, stk. 4.

Det bemærkes i øvrigt, at de foreslåede regler ikke vil finde anvendelse på tegningsretter, der selvstændigt er optaget til handel på et reguleret marked (noterede tegningsretter). Det skyldes, at gevinst og tab på noterede tegningsretter opgøres efter aktie-for-aktie-metoden, hvorefter gevinst og tab opgøres som forskellen mellem afståelsessummen og anskaffelsessummen for de pågældende noterede tegningsretter, jf. aktieavancebeskatningslovens § 25. Anskaffelsessummen for noterede tegningsretter indgår derfor ikke i den gennemsnitlige anskaffelsessum.

Hvis der alene er én aktieklasse i et selskab, vil de foreslåede regler ikke medføre ændringer i avanceopgørelsen. Dette skyldes, at alle aktier i det pågældende selskab vil have samme handelsværdi pr. stykstørrelse, da aktierne er helt ens bortset fra eventuel forskel i stykstørrelse. Når der kun er en aktieklasse, giver det derfor samme resultat, om anskaffelsessummen fordeles efter pålydende værdi eller efter handelsværdien. De foreslåede regler vil heller ikke medføre ændringer i avanceopgørelsen, hvis hovedaktionæren kun ejer aktier i én aktieklasse, selv om selskabets aktier er opdelt i flere aktieklasser. I dette tilfælde vil de aktier, som hovedaktionæren ejer, have samme værdi pr. stykstørrelse, og det giver derfor samme resultat, om anskaffelsessummen fordeles efter pålydende værdi eller efter handelsværdien.

Det foreslåede ændrede opgørelsesprincip vil således kun have betydning, når en hovedaktionær ejer mere end én aktieklasse og afstår en del af sin aktiebeholdning i det pågældende selskab. I så fald skal hovedaktionæren efter de foreslåede regler fordele anskaffelsessummen mellem de afståede og de beholdte aktier forholdsmæssigt på grundlag af aktiernes handelsværdi på afståelsestidspunktet.

Nedenfor gives eksempler på, hvilke skattemæssige fordele der kan opnås efter de gældende regler, hvor anskaffelsessummen fordeles efter aktiernes nominelle værdi. Det forudsættes i alle eksemplerne, at dispositionerne konkret anses for at have et reelt indhold og ikke tilsidesættes efter gældende ret. Eksem-

plerne viser endvidere den skattemæssige situation, hvis anskaffelsessummen som foreslået fordeles efter aktiernes handelsværdi.

Eksempel 1:

En hovedaktionær ejer alle aktierne i et selskab. Hovedaktionæren vælger at opdele aktiekapitalen i A- og B-aktier forud for et generationsskifte, hvor B-aktierne overdrages til hovedaktionærens børn. De respektive aktieklasser har ikke samme rettigheder, idet A-aktierne er tildelt en forlods udbytte. Selskabets samlede handelsværdi er 4 mio. kr. Hovedaktionærens anskaffelsessum for aktierne er 1,5 mio. kr. Hovedaktionæren har dermed en latent aktieavance på 2,5 mio. kr.

Efter opdelingen af aktiekapitalen i to aktieklasser er værdierne fordelt som følger:

	Nominal aktiekapital	Handelsværdi
A-aktier	1.000	3.000.000
B-aktier	2.000	1.000.000
Samlet	3.000	4.000.000

Hovedaktionæren ønsker at afstå B-aktierne. Nedenfor opstilles avanceopgørelsen efter gældende regler og efter de foreslåede regler.

	Nominal aktiekapital	Fordeling af anskaffelsessummen (gældende regler)	Handelsværdi	Fordeling af anskaffelsessum (lovforslaget)
A-aktier	1.000	500.000	3.000.000	1.125.000
B-aktier	2.000	1.000.000	1.000.000	375.000
Samlet	3.000	1.500.000	4.000.000	1.500.000

Efter gældende regler fordeles anskaffelsessummen efter nominelle værdier således:

A-aktier: $1.500.000 \cdot (1.000/3.000) = 500.000$ kr.

B-aktier: $1.500.000 \cdot (2.000/3.000) = 1.000.000$ kr.

Efter de foreslåede regler vil anskaffelsessummen efter handelsværdier skulle fordeles således:

A-aktier: $1.500.000 \cdot (3.000.000/4.000.000) = 1.125.000$ kr.

B-aktier: $1.500.000 \cdot (1.000.000/4.000.000) = 375.000$ kr.

Som det ses, vil der skulle henføres en relativt større anskaffelsessum til A-aktierne efter de foreslåede regler, idet A-aktierne har større værdi.

Hvis hovedaktionæren afstår B-aktierne til handelsværdien, opgøres aktieavancen som følger:

Salg af B-aktierne	Gældende regler	Lovforslaget
Salgssum	1.000.000	1.000.000
Anskaffelsessum	(1.000.000)	(375.000)
Aktieavance	0	625.000

Efter de gældende regler vil afståelsen ikke udløse en skattepligtig aktieavance. Hovedaktionæren har til gengæld en lav anskaffelsessum på A-aktierne, som aktionæren beholder – og dermed en tilsvarende høj latent aktieavance. Denne skattepligtige avance bliver først udløst, når A-aktierne afstås ved en skattepligtig afståelse – dvs. uden succession.

Efter de foreslåede regler vil aktionæren skulle opgøre en avance på 625.000 kr. ved salget af B-aktierne. Efter de foreslåede regler vil der skulle opgøres en mere økonomisk korrekt aktieavance, når der sker et delsalg af aktier i en aktiebeholdning med mere end én aktieklasse i samme selskab.

Eksempel 2:

Der tages udgangspunkt i eksempel 1 ovenfor. I dette eksempel vælger hovedaktionæren dog at lave en større forskydning i den nominelle kapital mellem A- og B-aktierne.

Efter opdelingen af aktiekapitalen i to aktieklasser fordeles værdierne som følger:

	Nominel aktiekapital	Handelsværdi
A-aktier	1.000	3.000.000
B-aktier	9.000	1.000.000
Samlet	10.000	4.000.000

Det bemærkes, at den eneste ændring i forhold til eksempel 1 er, at B-aktiernes nominelle værdi er fastsat til 9.000 kr., hvorimod B-aktiernes nominelle værdi i eksempel 1 var 2.000 kr.

Som i eksempel 1 fordeles anskaffelsessummen i nedenstående skema mellem A- og B-aktierne efter gældende regler og de foreslåede regler.

	Nominel aktiekapital	Fordeling af anskaffelsessummen (gældende regler)	Handelsværdi	Fordeling af anskaffelsessum (lovforslaget)
A-aktier	1.000	150.000	3.000.000	1.125.000
B-aktier	9.000	1.350.000	1.000.000	375.000
Samlet	10.000	1.500.000	4.000.000	1.500.000

Efter gældende regler fordeles anskaffelsessummen således:

A-aktier: $1.500.000 \cdot (1.000/10.000) = 150.000$ kr.

B-aktier: $1.500.000 \cdot (9.000/10.000) = 1.350.000$ kr.

Efter de foreslåede regler fordeles anskaffelsessummen således:

A-aktier: $1.500.000 \cdot (3.000.000/4.000.000) = 1.125.000$ kr.

B-aktier: $1.500.000 \cdot (1.000.000/4.000.000) = 375.000$ kr.

Der skal vil skulle henføres en relativt større anskaffelsessum til A-aktierne efter de foreslåede regler, idet A-aktierne har en højere handelsværdi.

Hvis hovedaktionæren afstår B-aktierne til handelsværdien, opgøres aktieavancen som følger:

Salg af B-aktierne	Gældende regler	Lovforslaget
--------------------	-----------------	--------------

Salgssum	1.000.000	1.000.000
Anskaffelsessum	(1.350.000)	(375.000)
Aktieavance	(350.000)	625.000

Efter gældende regler ville aktionæren skulle opgøre et skattemæssigt tab ved salg af aktierne til trods for, at aktionæren havde en samlet latent avance på 2,5 mio. kr. på hele aktiebeholdningen. Til gengæld har hovedaktionæren en tilsvarende lavere anskaffelsessum på A-aktierne, som aktionæren beholder – og dermed en højere latent aktieavance på disse aktier. Denne avance udløses først, når A-aktierne afstås ved en skattepligtig afståelse – dvs. uden succession.

Efter de foreslåede regler vil aktionæren i eksemplet skulle opgøre en avance på 625.000 kr. allerede ved salget af B-aktierne.

Ud over metoder til reduktion af avancebeskatningen i forbindelse med en afståelse, som er illustreret i eksemplerne oven for, søges gennemsnitsmetoden i dag endvidere udnyttet til at omgå udbyttebeskatning, uden at aktionærens indflydelse i selskabet ændres.

Omgåelsesmuligheden søges gennemført ved følgende transaktioner:

- En hovedaktionær opdeler kapitalen i sit eksisterende selskab i A- og B-aktier. Den nominelle kapital og de økonomiske rettigheder fordeles mellem aktieklasserne, således at B-aktiernes handelsværdi nogenlunde svarer til den anskaffelsessum, der skal henføres til B-aktierne.
- Hovedaktionæren stifter herefter et nyt selskab for en minimal anskaffelsessum.
- Hovedaktionæren sælger B-aktierne i det eksisterende selskab til det nystiftede selskab. Salget udløser kun en beskeden eller ingen skattepligtig avance, da handelsværdien af aktierne nogenlunde svarer til den henførte anskaffelsessum. Salget af aktierne vederlægges med et gældsbrev.
- Det oprindelige selskab foretager herefter et kontant tilbagekøb af egne aktier (B-aktierne) fra det nystiftede selskab. Tilbagekøbet af aktierne bliver for det nystiftede selskab kvalificeret som udbytte, hvilket dog er skattefrit, når der tale om datterselskabsaktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 4 A (over 10 pct. ejerskab).
- Det nystiftede selskab kan herefter indfri gældsbrevet til hovedaktionæren med det kontante vederlag fra tilbagekøbet af aktierne. Dette udløser ikke beskatning, da gældindfrielsen sker til samme kurs som ved udstedelsen af gældsbrevet.

Hvis det lykkes for hovedaktionæren at gennemføre ovenstående dispositioner uden, at dispositionerne bliver tilsidesat som omgåelse, vil konsekvenserne være, at hovedaktionæren får udbetalt et kontant beløb mod en beskeden eller ingen beskatning samtidig med, at hovedaktionæren fortsat ejer alle aktierne i selskabet.

Eksempel 3:

En hovedaktionær ejer alle aktierne i et selskab. Hovedaktionæren vælger at opdele aktiekapitalen i A- og B-aktier. De respektive aktieklasser har ikke samme rettigheder, idet A-aktierne er tildelt en forlods udbytteret. Selskabets samlede handelsværdi er 5 mio. kr. Hovedaktionærens anskaffelsessum for aktierne er 1 mio. kr. Hovedaktionæren har dermed en latent aktieavance på 4 mio. kr.

Efter opdelingen af aktiekapitalen i to aktieklasser er værdierne fordelt som følger:

	Nominel aktiekapital	Handelsværdi
A-aktier	100	4.000.000

B-aktier	9.900	1.000.000
Samlet	10.000	5.000.000

Hovedaktionæren ønsker at afstå B-aktierne til et nystiftet selskab. Nedenfor opstilles avanceopgørelsen efter gældende regler og efter de foreslåede regler.

	Nominel aktiekapital	Fordeling af anskaffelsessummen (gældende regler)	Handelsværdi	Fordeling af anskaffelsessum (lovforslaget)
A-aktier	100	10.000	4.000.000	800.000
B-aktier	9.900	990.000	1.000.000	200.000
Samlet	10.000	1.000.000	5.000.000	1.000.000

Efter gældende regler fordeles anskaffelsessummen efter nominelle værdier således:

A-aktier: $1.000.000 \cdot (100/10.000) = 10.000$ kr.

B-aktier: $1.000.000 \cdot (9.900/10.000) = 990.000$ kr.

Efter de foreslåede regler fordeles anskaffelsessummen efter handelsværdier således:

A-aktier: $1.000.000 \cdot (4.000.000/5.000.000) = 800.000$ kr.

B-aktier: $1.000.000 \cdot (1.000.000/5.000.000) = 200.000$ kr.

Som det ses, skal der henføres en relativt større anskaffelsessum til A-aktierne efter de foreslåede regler, idet A-aktierne har større værdi.

Hvis hovedaktionæren afstår B-aktierne til handelsværdien, opgøres aktieavancen som følger:

Salg af B-aktierne	Gældende regler	Lovforslaget
Salgssum	1.000.000	1.000.000
Anskaffelsessum	(990.000)	(200.000)
Aktieavance	10.000	800.000

Efter de gældende regler vil afståelsen alene udløse en beskeden skattepligtig aktieavance på 10.000 kr. Hovedaktionæren har til gengæld en lav anskaffelsessum på A-aktierne, som aktionæren beholder – og dermed en tilsvarende høj latent aktieavance. Denne skattepligtige avance bliver først udløst, når A-aktierne afstås ved en skattepligtig afståelse – dvs. uden succession.

Efter de foreslåede regler vil aktionæren skulle opgøre en skattepligtig aktieavance på 800.000 kr. ved salget af B-aktierne.

Havde hovedaktionæren gennemført transaktionsrækken som beskrevet umiddelbart ovenfor i eksemplet, ville resultatet efter gældende regler have været, at hovedaktionæren havde fået udbetalt 1.000.000 kr., og at der alene var sket beskatning af en aktieavance på 10.000 kr. Hovedaktionærens anskaffelsessum for de i behold værende A-aktier i det eksisterende selskab ville udgøre 10.000 kr.

Efter de foreslåede regler vil transaktionsrækken medføre, at hovedaktionæren får udbetalt 1.000.000

kr., men at der samtidig sker en beskatning af en aktieavance på 800.000 kr. Hovedaktionærens anskaffelsessum for de i behold værende A-aktier i det eksisterende selskab ville udgøre 200.000 kr.

Efter de foreslåede regler vil der dermed blive opgjort en mere økonomisk korrekt aktieavance, når der sker et delsalg af aktier i en aktiebeholdning med mere end én aktieklasser i samme selskab.

Efter den foreslåede ændring af opgørelsesmetoden i aktieavancebeskatningslovens § 26, stk. 6, vil hovedaktionæren i eksemplet skulle beskattes af den aktieavance, som ud fra aktiernes værdi kan henføres til de afståede B-aktier.

Til § 2

Aktiesparekontolovens § 5, stk. 1, opregner de aktiver, der kan indgå på aktiesparekontoen. Efter bestemmelsens nr. 2, 1. pkt., kan børsnoterede aktier m.v. omfattes af aktieavancebeskatningsloven indgå på kontoen, idet bestemmelsens nr. 2, 2. pkt., dog indeholder visse undtagelser. Blandt de aktier, der efter denne bestemmelse ikke kan indgå på aktiesparekontoen, er aktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 17 A, dvs. aktier erhvervet via en kapital- eller venturefond, hvori den skattepligtige har en fortrinsstilling.

Det foreslås, at henvisningen til aktieavancebeskatningslovens § 17 A i aktiesparekontolovens § 5, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., udgår og erstattes af en henvisning til aktier m.v., der indgår i en investering omfattet af ligningslovens § 16 I, stk. 1.

Der er tale om en konsekvensændring, idet bestemmelsen i § 17 A foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, og idet aktier, der ejes af personer med en fortrinsstilling i kapital-, venture- og infrastrukturfonde, foreslås omfattet af særlige beskatningsregler i medfør af den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 16 I, jf. lovforslaget § 4, nr. 2. Disse aktier kan således efter forslaget fortsat ikke indgå på aktiesparekontoen.

Til § 3

Ifølge kursgevinstlovens § 6 beskattes selskaber m.v. af gevinst på gæld, f.eks. som følge af en gælds eftergivelse fra en kreditor, medmindre gælds eftergivelsen sker i forbindelse med en tvangsakkord eller som led i en samlet ordning med debitorselskabets kreditorer (frivillig akkord).

Hvis kreditor – i stedet for at opgive (hovedparten af) sit krav ved en formel gælds nedsættelse – sælger fordringen til et selskab i debitors koncern til den lave kurs, som kreditor ville være indstillet på at eftergive ned til, indtræder der ikke beskatning, selv om koncernen i realiteten er frigjort for gælden, og uanset at den kreditor, der har overdraget fordringen, har fradragsret for tab.

Det foreslås, at debitorselskabet i sådanne tilfælde vil skulle beskattes efter reglerne i kursgevinstloven på samme måde, som hvis kreditor havde overdraget fordringen til debitorselskabet (konfusion) eller havde eftergivet fordringen (delvist) ned til den anvendte overdragelseskurs.

Det foreslås i kursgevinstlovens § 6, stk. 2, 1. pkt., at erhverver koncernforbundne selskaber m.v. eller aktionærer i de koncernforbundne selskabers fælles aktionærkreds, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, direkte eller indirekte en fordring på debitorselskabet fra en kreditor, som ikke er koncernforbundet med debitorselskabet eller omfattet af den fælles aktionærkreds, så vil erhvervelsen skulle sidestilles med en frigørelse for gæld, der vil skulle medregnes ved opgørelsen af debitorselskabets skattepligtige indkomst efter reglerne i kursgevinstlovens § 6, stk. 1.

Efter forslaget vil beskatning skulle indtræde ved et selskabs erhvervelse af en fordring mod et koncernforbundet debitorselskab, når erhvervelsen af fordringen sker fra en kreditor, der ikke er koncernforbundet med debitorselskabet.

Det følger endvidere af forslaget, at beskatningen indtræder, hvis der sker en indirekte erhvervelse af fordringen. Dette skal bl.a. hindre en situation, hvor kreditor udskiller fordringen i et særskilt selskab,

hvorefter det koncernforbundne selskab kan erhverve selskabet, der ejer fordringen, i stedet for direkte at erhverve fordringen.

Det foreslås, at det vil skulle afgøres efter kursgevinstlovens § 4, stk. 2, om der foreligger koncernforbindelse. Ved koncernforbundne selskaber forstås, 1) selskaber og foreninger m.v., hvor samme aktionærkreds ved fordringens erhvervelse eller på noget senere tidspunkt direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen i hvert selskab, 2) selskaber og foreninger m.v., hvor samme aktionærkreds ved fordringens erhvervelse eller på noget senere tidspunkt direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af stemmerne i hvert selskab, 3) en fond og selskaber, hvori fonden ved fordringens erhvervelse eller på noget senere tidspunkt direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen i hvert selskab, eller 4) en fond og selskaber, hvori fonden ved fordringens erhvervelse eller på noget senere tidspunkt direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af stemmerne i hvert selskab.

Aktionærer som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, anses ved bedømmelsen af aktionærkredsen som én og samme aktionær.

Kursgevinstlovens § 4 om koncernforbundne selskaber omfatter endvidere selskaber, der er sambeskattet eller vil kunne sambeskattes efter selskabsskattelovens §§ 31 eller 31 A.

Det foreslås endvidere, at reglerne vil skulle finde anvendelse ved overdragelse til aktionærer, der indgår ved bedømmelsen af, om selskaberne er koncernforbundne. I modsat fald ville reglerne kunne omgås, hvis fordringen i stedet overdrages til f.eks. en hovedaktionær (person) i koncernen eller dennes nærtstående, som ikke selv er omfattet af koncerndefinitionen.

Hvis den overdragne fordring repræsenterer en så stor andel af kreditorerne, at der er tale om en samlet ordning (frivillig akkord), sker der ikke beskatning efter kursgevinstlovens § 6, idet overdragelse/eftergivelsen vil være omfattet af kursgevinstlovens § 24, hvorefter eftergivelse ned til fordringens værdi for kreditor er skattefri efter kursgevinstloven. I givet fald vil overdragelsen være omfattet af lovforslagets § 6 om underskudsbegrænsning.

Det foreslås i kursgevinstlovens § 6, stk. 2, 2. pkt., at 1. pkt. vil skulle finde tilsvarende anvendelse, hvis fordringen erhverves af en person, der har bestemmende indflydelse i debitorselskabet, jf. ligningslovens § 2.

Det foreslås dermed, at hvis en person erhverver en fordring fra en uafhængig kreditor på debitorselskabet, hvori personen har bestemmende indflydelse, så vil dette også skulle sidestilles med en frigørelse for gæld for debitorselskabet.

Reglen vil efter forslaget også skulle finde anvendelse, hvor en hovedaktionær med bestemmende indflydelse i debitorselskabet erhverver fordringen fra en ekstern kreditor.

Der foreligger bestemmende indflydelse efter ligningslovens § 2, når en person direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerettighederne i selskabet. Der er eksempelvis tale om direkte bestemmende indflydelse, når en person ejer mere end halvdelen af aktiekapitalen eller råder over mere end halvdelen af stemmerettighederne. Der kan være tale om indirekte bestemmende indflydelse, når den bestemmende indflydelse udøves gennem et mellemholdingselskab.

Det foreslås i kursgevinstlovens § 6, stk. 2, 3. pkt., at der ved opgørelse af gevinst på gælden efter kursgevinstlovens § 26, stk. 3, vil skulle anvendes den overdragne fordrings kursværdi på tidspunktet for overdragelsen som gældens værdi ved frigørelsen.

Ifølge de gældende regler i kursgevinstlovens § 26, stk. 3, opgøres gevinst og tab på gæld som forskellen mellem gældens værdi ved påtagelsen af gælden og værdien ved frigørelsen eller indfrielsen.

Erhverver et selskab m.v. en fordring på et koncernforbundet debitorselskab fra en ikke koncernforbundet kreditor, foreligger der formelt set ikke en frigørelse eller indfrielse af gælden.

Efter forslaget vil gevinst og tab i disse tilfælde skulle opgøres som forskellen mellem gældens værdi ved påtagelsen af gælden og kursværdien af den overdragede fordring på tidspunktet for overdragelsen af fordringen. Fordringens kursværdi på tidspunktet for overdragelsen vil som udgangspunkt svare til koncernselskabets anskaffelsessum for fordringen.

Ved fastsættelsen af gældens værdi ved påtagelsen af gælden, vil der skulle tages hensyn til, om der er afdraget på gælden før overdragelsen. Følgende eksempel kan illustrere dette:

Eksempel 1:

Det lægges til grund, at gælden ved lånets optagelse udgjorde nominelt 3 mio. kr. og havde en kursværdi på 3 mio. kr. Endvidere er der afdraget 2 mio. kr. på gælden før den efterfølgende overdragelse til f.eks. et moderselskab. Restgælden er således 1 mio. kr. på tidspunktet for overdragelsen. Gældens værdi ved påtagelsen af gælden vil i dette tilfælde udgøre 1 mio. kr.

Hvis selskabets kreditor er indstillet på at eftergive f.eks. 90 pct. af gælden på 1 mio. kr., dvs. eftergive 900.000 kr., beskattes debitorselskabet af 900.000 kr., hvis fordringen overdrages for 100.000 kr. (kursværdien) til moderselskabet.

Det foreslås i kursgevinstlovens § 6, stk. 2, 4. pkt., at værdien efter 3. pkt. herefter anses for at udgøre gældens værdi ved påtagelsen ved en efterfølgende opgørelse af gevinst og tab på samme gæld efter § 26, stk. 3.

Forslaget skal imødegå dobbeltbeskatning ved efterfølgende eftergivelse af gælden mellem parterne, således at gælden ved en efterfølgende opgørelse af gevinst og tab vil skulle anses for påtaget til en kursværdi svarende til den kursværdi af den overdragede fordring, der er lagt til grund ved beskatningen. Følgende eksempel kan illustrere dette:

Eksempel 2:

Hvis moderselskabet i eksempel 1 efterfølgende eftergiver den anførte gæld på 1 mio. kr., vil datterselskabet maksimalt blive beskattet af en gevinst på 100.000 kr., idet gældens værdi ved påtagelsen skal anses at udgøre 100.000 kr. svarende til fordringens kursværdi ved overdragelsen til koncernselskabet. Det er forudsat, at der ikke er tale om en samlet ordning omfattet af kursgevinstlovens § 24, idet gevinsten på gælden i så fald ville være skattefri, og reglerne om underskudsbegrænsning ville i stedet finde anvendelse.

Til § 4

Til nr. 1

Det følger af ligningslovens § 5, stk. 9, at opnår en skattepligtig nedsættelse af gæld ved en gældseftergivelse, kan renter, der er påløbet på tidspunktet for gældseftergivelsen, kun fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med en andel, der svarer til forholdet mellem den del af gælden, der skal betales efter nedsættelsen, og den samlede gæld før nedsættelsen. Formålet er at hindre, at parterne ved en delvis gældseftergivelse kan aftale, at eftergivelsen vedrører hovedstolen og ikke renterne for derved at maksimere rentefradraget.

Rentefradragsbegrænsningen omfatter derimod ikke nedsættelse af gæld som følge af konvertering af gæld til aktier eller konvertible obligationer eller indfrielse af fordringen i forbindelse med et skattefrit tilskud eller kapitalindskud til debitorselskabet, hvilket står i modsætning til reglerne om underskudsbegrænsning ved gælds-nedsættelse ved tvangsakkord m.v.

Dette indebærer, at rentefradragsbegrænsningsreglerne kan omgås ved at foretage en gældskonvertering eller indfrielse af fordringen efter forudgående kapitalindskud som alternativ til en gældseftergivelse.

Det foreslås i ligningslovens § 5, stk. 10, nr. 1, at konvertering af en fordring, der omfatter hovedstol og

påløbne renter, skal behandles efter ligningslovens § 5, stk. 9, og dermed indebære samme rentefradragsbegrænsning som en tilsvarende eftergivelse af gælden. Det foreslås endvidere, at renter, der er påløbet på tidspunktet for gældskonverteringen, kun vil kunne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med en andel, der svarer til forholdet mellem fordringens kursværdi og fordringens pålydende værdi på tidspunktet for konverteringen, jf. dog stk. 9, 2. pkt.

Henvisningen til de gældende regler i ligningslovens § 5, stk. 9, 2. pkt., indebærer, at indgår der renter i den konverterede gæld, der er foretaget fradrag for før konverteringen, kan fradraget opretholdes i det omfang, fradraget kan rummes i fordringens kursværdi på tidspunktet for konverteringen.

Ved konvertering af en fordring til aktier eller konvertible obligationer foreslås det således, at renter, der er påløbet på tidspunktet for gældskonverteringen, kun skal kunne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med en andel, der svarer til forholdet mellem den konverterede fordrings kursværdi og den konverterede fordrings pålydende værdi på tidspunktet for konverteringen.

Sker der f.eks. konvertering af en fordring med en pålydende værdi på 10 mio. kr., hvoraf påløbne renter udgør 2 mio. kr., der har en samlet kursværdi på 1 mio. kr., til aktier eller konvertible obligationer, vil fradragsretten for renterne blive maksimeret til 10 pct. af renterne (0,2 mio. kr.) efter reglerne i ligningslovens § 5, stk. 9.

Rentefradragsbegrænsningsreglerne vil efter forslaget også skulle finde anvendelse ved konvertering af gæld som anført, hvor konverteringen kan anses for at udgøre en samlet ordning mellem debitorselskabet og dets kreditorer om bortfald eller nedsættelse af selskabets gæld (frivillig akkord). Dette er i overensstemmelse med den gældende udformning af ligningslovens § 5, stk. 9, vedrørende gælds-nedsættelse, hvorfor en tilsvarende konvertering af gæld til aktier m.v. foreslås behandlet på tilsvarende måde.

Det foreslås i ligningslovens § 5, stk. 10, nr. 2, at indfrielse af en fordring i forbindelse med et tilskud efter selskabsskatteloven § 31 D eller kapitalindskud til debitor ligeledes skal behandles som en nedsættelse af gælden og dermed medføre rentefradragsbegrænsning. Det foreslås endvidere, at renter, der er påløbet på tidspunktet for nedbringelsen eller indfrielsen af fordringen, kun vil kunne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med en andel, der svarer til forholdet mellem fordringens kursværdi og fordringens pålydende værdi på tidspunktet for nedbringelsen eller indfrielsen, jf. dog stk. 9, 2. pkt. Ved opgørelse af fordringens kursværdi bortses fra det foretagne tilskud eller kapitalindskud.

Det foreslås således, at renter, der er påløbet på tidspunktet for gældsindfrielsen, kun skal kunne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med en andel, der svarer til forholdet mellem den indfrie fordrings kursværdi og den indfrie fordrings pålydende værdi på tidspunktet for indfrielsen.

Der vil ved opgørelsen af den indfrie fordrings kursværdi skulle bortses fra det foretagne tilskud eller kapitalindskud. Gælds-nedsættelsen vil således ikke kunne overstige forskellen mellem fordringens pålydende og fordringens kursværdi opgjort uden hensyn til indskuddet.

De indfrielsessituationer, der vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 5, stk. 10, nr. 2, foreslås afgrænset på samme måde som efter selskabsskattelovens § 12 C, stk. 1.

Selskabsskattelovens § 12 C omfatter situationer, hvor gælds-nedsættelsen sker ved, at kreditor eller en af kreditors interesseforbundne parter foretager et skattefrit tilskud, jf. selskabsskattelovens § 31 D, eller et kapitalindskud i debitorselskabet. Det forudsættes, at tilskuddet eller indskuddet anvendes til at nedbringe eller indfri gælden. Der vil således kun skulle ske begrænsning af retten til underskudsfremførsel i de tilfælde, hvor der er en sammenhæng mellem indskuddet og nedbringelsen af gælden, således at der reelt vil være tale om en gældseftergivelse fra kreditors side.

Idet der kun henvises til selskabsskattelovens § 12 C, stk. 1, og ikke de øvrige stykker i bestemmelsen, vil rentebegrænsningsreglerne således også finde anvendelse i tilfælde, hvor nedbringelsen eller indfrielsen ikke udgør en samlet ordning mellem debitorselskabet og dets kreditorer. Dette svarer til

den gældende rentefradragsbegrænsningsregel, der både finder anvendelse ved singulære og samlede ordninger.

Rentefradragsbegrænsningsreglerne kan endvidere omgås, hvis f.eks. et moderselskab, som alternativ til at lade et nødlidende datterselskab indgå en akkordaftale med kreditorerne, erhverver kreditorernes fordringer mod datterselskabet. Efter gældende regler vil et koncernforbundet selskabs erhvervelse af debitorselskabets gæld ikke medføre rentefradragsbegrænsning, selv om erhvervelsen reelt kan sidestilles med en gældsnedsettelse for debitorselskabet.

Det er således muligt for koncerner at undgå rentefradragsbegrænsning ved at erhverve debitorselskabets gæld fra kreditor frem for at lade debitorselskabet indgå en akkordaftale med kreditorerne.

Det foreslås i ligningslovens § 5, stk. 10, nr. 3, at et koncernforbundet selskabs erhvervelse af debitorselskabets eksterne gæld vil skulle medføre begrænsning af rentefradraget på samme måde som ved en gældseftergivelse. Det foreslås endvidere at renter, der er påløbet på tidspunktet for overdragelsen af fordringen, kun vil kunne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med en andel, der svarer til forholdet mellem fordringens kursværdi og fordringens pålydende værdi på tidspunktet for overdragelsen. Efter forslaget finder reglen tilsvarende anvendelse ved visse aktionærers erhvervelse af fordringen, jf. forslaget til selskabsskattelovens § 12 A, stk. 4.

Køber koncernselskabet en sådan fordring til kurs 10, vil dette efter forslaget indebære, at fradragsretten for renterne vil blive maksimeret til 10 pct. af de påløbne renter.

De overdragelsessituationer, der foreslås omfattet af ligningslovens § 5, stk. 10, nr. 3, er udformet som en henvisning til de overdragelsessituationer, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 12 A, stk. 4, 1. og 2. pkt., jf. lovforslagets § 6, nr. 1, dvs., at rentebegrænsningsreglerne også vil skulle finde anvendelse, hvor overdragelsen/eftergivelsen udgør en samlet ordning. Det svarer til den gældende udformning af rentebegrænsningsreglen i ligningslovens § 5, stk. 9, der både gælder singulære og samlede ordninger.

Ved rentefradragsbegrænsning efter forslaget til ligningslovens § 5, stk. 10, nr. 3, består fordringen fortsat efter overdragelsen og vil være omfattet af skattelovgivningens almindelige regler.

Eftergiver moderselskabet fordringen, kan eftergivelsen være skattefri for debitorselskabet efter kursgevinstlovens regler om gevinst på gæld vedrørende samlede ordninger. I andre tilfælde vil datterselskabet være skattepligtig af gevinst på gælden ved eftergivelsen, idet gevinsten ikke er omfattet af kursgevinstlovens § 8, der kun omfatter tilfælde, hvor moderselskabet ikke kan fradrage det tilsvarende tab på fordringen. Endvidere beskattes moderselskabet af renteindtægter, uanset at datterselskabets rentefradragsret er blevet begrænset.

Forslaget til ligningslovens § 5, stk. 10, vil efter dets indhold kun være relevant for selskaber m.v., dvs. skattepligtige efter selskabsskatteloven, som ligeledes vil være omfattet af reglerne om underskudsbegrænsning i selskabsskattelovens §§ 12 A-12 C. Dette står i modsætning til ligningslovens § 5, stk. 9, der også finder anvendelse for fysiske personer.

Eventuelle reguleringer af rentefradrag som følge af de foreslåede regler om begrænsning af rentefradragsretten skal, som ved rentefradragsbegrænsning efter ligningslovens § 5, stk. 9, foretages inden en eventuel underskudsbegrænsning efter selskabsskattelovens §§ 12 A-12 C.

Til nr. 2

Aktieavancebeskatningslovens § 17 A og ligningslovens § 16 I indeholder særlige regler om beskatning af kapitalfondspartnere. Aktieavancebeskatningslovens § 17 A finder anvendelse, når en fysisk person investerer via en kapital- eller venturefond, mens ligningslovens § 16 I finder anvendelse, når investeringen via fonden direkte eller indirekte sker via et dansk eller udenlandsk selskab kontrolleret af den pågældende fysiske person.

Efter begge bestemmelser er det en betingelse, at der er tale om investeringer via en kapital- eller venturefond. Herved forstås investeringsenheder, der investerer i aktier med henblik på helt eller delvis at erhverve selskaber m.v. med henblik på at deltage i ledelsen og driften af disse, jf. aktieavancebeskatningslovens § 17 A, stk. 3, og ligningslovens § 16 I, stk. 3.

Det følger af aktieavancebeskatningslovens § 17 A, stk. 1, og ligningslovens § 16 I, stk. 1 og 2, at det efter begge bestemmelser er en betingelse, at personen eller det kontrollerede selskab har en fortrinsstilling i kapital- eller venturefonden. Der foreligger en fortrinsstilling, når det er aftalt, at personen eller det kontrollerede selskab har ret til en andel af resultatet i investeringsenheden, der overstiger personens eller selskabets forholdsmæssige andel af den samlede deltagerkapital. Den samlede deltagerkapital omfatter både den indskudte kapital og lånekapital indskudt af deltagere i kapital- eller venturefonden.

Når der er tale om investeringer omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 17 A, skal den skattepligtige medregne udbytter og gevinst eller tab ved afståelse af aktier ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. aktieavancebeskatningslovens § 17 A, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Denne indkomst skal efter aktieavancebeskatningslovens § 17 A, stk. 2, opdeles i gevinster, der ikke overstiger et standardafkast af den indskudte kapital, og gevinster, der overstiger et sådant standardafkast. Gevinster, der overstiger standardafkastet, medregnes ved opgørelsen af den personlige indkomst, jf. personskattelovens § 3, stk. 1, mens gevinster, der ikke overstiger et standardafkastet, er aktieindkomst, jf. personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 4. Ved standardafkastet forstås det afkast, som de andre deltagere i fonden uden fortrinsstilling opnår, og der medregnes ved beregningen af standardafkastet både afkastet af den indskudte kapital og afkastet af lånekapitalen, jf. aktieavancebeskatningslovens § 17 A, stk. 4.

Efter ligningslovens § 16 I, stk. 1, 1. pkt., skal fuldt skattepligtige fysiske personer og dødsboer, der direkte eller indirekte kontrollerer et dansk eller et udenlandsk selskab eller forening m.v. (selskabet), som direkte eller indirekte erhverver aktier via kapital- eller venturefonde, hvori selskabet har en fortrinsstilling, medregne selskabets positive aktieindkomst som CFC-indkomst. Efter ligningslovens § 16 I, stk. 7, medregnes ved opgørelsen af CFC-indkomsten dog kun den del af selskabets aktieindkomst, der svarer til den skattepligtiges gennemsnitlige direkte eller indirekte andel af selskabets samlede aktiekapital i indkomståret, og der medregnes kun aktieindkomst optjent i den del af indkomståret, hvor den skattepligtige har kontrolleret selskabet.

Et dansk eller udenlandsk selskab anses efter ligningslovens § 16 I, stk. 1, 2. pkt., for kontrolleret af den skattepligtige, når betingelserne i ligningslovens § 16 H, stk. 6, er opfyldt, eller den skattepligtige er medstifter af kapital- eller venturefonden eller deltager i ledelsen eller driften af fonden eller virksomheder ejet af denne. Hvis det mellemliggende selskab, hvorigennem investeringerne sker, er et investeringsselskab omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 19 B eller 19 C, finder ligningslovens § 16 I dog ikke anvendelse, jf. § 16 I, stk. 1, 3. pkt.

Efter ligningslovens § 16 I, stk. 4, opgøres selskabets aktieindkomst som omhandlet i § 16, stk. 1, som summen af selskabets udbytter og gevinst og tab ved afståelse af aktier med fradrag af standardafkastet. Standardafkastet opgøres efter aktieavancebeskatningslovens § 17 A, stk. 4.

Aktieindkomsten efter ligningslovens § 16 I, stk. 4, opgøres efter realisationsprincippet, jf. ligningslovens § 16 I, stk. 5, og aktieindkomsten opgøres således uden hensyntagen til, om der ved selskabets egen indkomstopgørelse måtte ske anvendelse af lagerprincippet ved beskatning af gevinster og tab omfattet af aktieavancebeskatningsloven. Udviser den opgjorte aktieindkomst i selskabet underskud, kan underskuddet fremføres til fradrag i eventuel positiv aktieindkomst i selskabet i senere indkomstår, idet underskud dog kun kan overføres til et senere indkomstår, i det omfang det ikke kan rummes i et tidligere års aktieindkomst, jf. ligningslovens § 16 I, stk. 6.

Det forhold, at den person, der kontrollerer selskabet, skal medregne selskabets positive aktieindkomst

opgjort efter ligningslovens § 16 I, stk. 4, som CFC-indkomst, indebærer, at der sker beskatning af aktieindkomsten med skattesatsen for selskaber, jf. personskattelovens § 8 b.

Den skattepligtige beskattes fortsat efter de almindelige regler, dvs. som aktieindkomst, af afkastet fra det kontrollerede selskab. Det gælder både gevinst og tab ved eventuel afståelse af aktier i det kontrollerede selskab og udbytter fra dette selskab. Der kan dog skattefrit udloddes et beløb svarende til den skat, som den skattepligtige skal betale som følge af medregningen af selskabets positive aktieindkomst som CFC-indkomst, jf. ligningslovens 16 I, stk. 9.

Kapitalfondspartnere, der direkte eller indirekte investerer gennem et mellemliggende kontrolleret selskab, gives efter ligningslovens § 16 I, stk. 9, nedslag (credit) efter ligningslovens § 33, stk. 1 og 7, for danske og udenlandske skatter på selskabets indkomst, herunder skatter pålagt selskabets indkomst som følge af de almindelige regler om CFC-beskatning i ligningslovens § 16 H og selskabsskattelovens § 32. Nedslaget kan dog ikke overstige den del af de samlede danske og udenlandske skatter, der forholdsmæssigt falder på den del af selskabets indkomst, som partneren skal medregne som CFC-indkomst.

Denne creditlempelse sikrer, at der ikke sker en økonomisk dobbeltbeskatning af merafkastet, når det optjenes i et mellemliggende selskab. Merafkastet vil således blive beskattet med selskabsskattesatsen på realisationstidspunktet, og når en bagvedliggende aktionær hjemtager afkastet ved udlodning af udbytte eller afståelse af aktier, sker der yderligere beskatning som aktieindkomst. Ligningslovens § 16 I sikrer således, at beskatningen af merafkast omfattet af bestemmelsen beskattes på samme måde som anden skattepligtig erhvervmæssig indkomst, der optjenes i selskabsform.

Der kan være tilfælde, hvor en skattepligtig for et indkomstår har betalt skat af merafkast i en kapital- eller venturefond, men hvor merafkastet helt eller delvist vil skulle tilbagebetales til de øvrige investorer ved en efterregulering af afkastfordelingen i fonden. I så fald tilbagebetales skatten af det tilbagebetalte beløb kontant til den skattepligtige i et senere indkomstår.

Det foreslås, at ligningslovens § 16 I nyaffattes således, at den vil omfatte både tilfælde, hvor en fysisk person foretager investeringer via de omfattede fonde i personligt regi (forslaget til § 16 I, stk. 1-3), og tilfælde hvor disse investeringer sker gennem et mellemliggende selskab (forslaget til § 16 I, stk. 4-7). Den foreslåede bestemmelse vil derfor også regulere beskatningen i de tilfælde, der efter de gældende regler er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 17 A, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, om ophævelse af denne bestemmelse.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at skattepligtige omfattet af kildeskattelovens § 1 eller dødsboskattelovens § 1, stk. 2, med en fortrinsstilling i en kapital-, venture- eller infrastrukturfond skal medregne merafkast af investeringer foretaget via fonden ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

I lighed med den gældende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 17 A, stk. 1, vil den foreslåede bestemmelse skulle finde anvendelse på fysiske personer og dødsboer, der er fuldt skattepligtige her til landet. Når disse har en fortrinsstilling i en af de omfattede fonde, vil merafkast af investeringerne via fonden skulle medregnes i den skattepligtige indkomst, hvilket indebærer, at merafkastet beskattes som personlig indkomst, jf. personskattelovens § 3.

Den foreslåede bestemmelse vil finde anvendelse, uanset om investeringsenheden er organiseret som en skattemæssigt transparent enhed (f.eks. et kommanditselskab) eller som et selvstændigt skattesubjekt (f.eks. et aktieselskab).

Investeringer skal anses for foretaget via en kapital-, venture- eller infrastrukturfond, hvis deltagerne og/eller kapitalfondspartnere investerer det pågældende beløb i overensstemmelse med det samlede aftalegrundlag, som regulerer den pågældende fond. Investeringerne er således omfattet af bestemmelserne, selv om de sker direkte i et underliggende selskab uden om fonden. Det gælder også, selv om fonden er organiseret som et selvstændigt skattesubjekt.

Den foreslåede bestemmelse vil i forhold til de gældende regler i aktieavancebeskatningslovens §

17 A indebære en udvidelse af anvendelsesområdet i kraft af medtagelsen af investeringer foretaget via infrastrukturfonde. Hvad der forstås ved de omhandlede former for investeringsenheder fremgår af forslaget til stk. 3, og der henvises derfor til bemærkningerne til denne bestemmelse nedenfor, herunder vedrørende rækkevidden af og baggrunden for den foreslåede udvidelse til infrastrukturfonde.

Efter den foreslåede bestemmelse vil merafkast af den investerede kapital skulle medregnes ved indkomstopgørelsen, og det skattepligtige merafkast vil derfor, i modsætning til den gældende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 17 A, ikke blot omfatte udbytter og gevinst eller tab ved afståelse af aktier, men derimod enhver form for merafkast af den investerede kapital.

Den foreslåede udvidelse skal ses i lyset af, at afkast på den i fonden investerede kapital ikke udelukkende kan oppebæres i form af udbytter af aktier og eller gevinster/tab ved afståelse af aktier, men derimod også kan oppebæres som afkast, som den skattepligtige efter personskattelovens almindelige regler skal medregne ved opgørelsen af kapitalindkomsten. Det gælder f.eks. afkast i form af renter eller afkast af udbyttegivende gældsbreve, der er omfattet af kursgevinstloven, jf. personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 1 og 2.

En del af den samlede investerede kapital vil typisk bestå i udlån til fonden og/eller virksomheder, som fondens investeringer foretages i. Partnere i fondene vil derfor kunne opnå et merafkast af den investerede kapital, som efter gældende regler beskattes som kapitalindkomst frem for som personlig indkomst, hvis fondens aftalegrundlag indebærer, at merafkastet opnås i en sådan form, at det beskattes som kapitalindkomst.

Som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.3.2. bør sådanne merafkast i overensstemmelse med det overordnede formål i alle tilfælde beskattes som personlig indkomst.

Det foreslås i stk. 1, 2. og 3. pkt., at den skattepligtige har en fortrinsstilling, når det er aftalt, at den skattepligtiges forholdsmæssige andel af resultatet af investeringerne foretaget via fonden overstiger den skattepligtiges forholdsmæssige andel af den samlede investerede kapital, idet den samlede investerede kapital omfatter både ansvarlig kapital og lånekapital indskudt af deltagere i fonden.

De foreslåede bestemmelser vil opretholde den gældende retsstilling i relation til, hvornår der foreligger en fortrinsstilling i fonden. En fortrinsstilling vil således bestå, både hvor personen eller det kontrollerede selskab har ret til en forholdsmæssig andel af resultatet af investeringerne via investeringsenheden, der overstiger vedkommendes forholdsmæssige andel af den indskudte kapital, og hvor resultatet fordeles ligeligt i forhold til den indskudte kapital, men de andre deltagere har indskudt et forholdsmæssigt større beløb som lånekapital.

Det foreslås i stk. 2, at der ved merafkast efter stk. 1 forstås afkast, der overstiger et standardafkast af den investerede kapital, idet der ved standardafkastet forstås det afkast, som de andre deltagere i fonden uden fortrinsstilling opnår.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at der vil skulle opgøres et gennemsnitligt afkast af den samlede kapital, som er blevet investeret via fonden, og at merafkastet vil skulle opgøres som ethvert afkast, som den skattepligtige har opnået udover dette gennemsnitlige afkast. Der vil således efter forslaget kunne være en række deltagere, der oppebærer et merafkast i samme fond.

Bortset fra den ovenfor omtalte udvidelse af anvendelsesområdet til enhver form for afkast af den investerede kapital og de sproglige ændringer, som denne ændring indebærer, er den foreslåede bestemmelse indholdsmæssigt identisk med de gældende bestemmelser i aktieavancebeskatningslovens § 17 A, stk. 2 og 4.

Den del af den skattepligtiges afkast af de investeringer, der er foretaget via fonden, og som ikke overstiger standardafkastet af den investerede kapital, vil skulle medregnes ved opgørelsen af den skattepligtiges indkomst efter skattelovgivningens almindelige regler.

Det foreslås i stk. 3, 1. pkt., at der ved kapital- og venturefonde forstås investeringsenheder, der

investerer i aktier med henblik på helt eller delvis at erhverve et eller flere selskaber m.v. med henblik på at deltage i ledelsen og driften af disse.

Den foreslåede bestemmelses fastlæggelse af, hvad der forstås ved kapital- og venturefonde, er i overensstemmelse med den sædvanlige forståelse af disse begreber, og den er også identisk med den gældende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 17 A, stk. 3.

Der vil kun være tale om kapital- og venturefonde efter den foreslåede bestemmelse, hvor fondene investerer i aktier eller lignende værdipapirer. Det vil desuden være et krav, at der ikke blot er tale om passive investeringer i værdipapirer, idet fondene skal foretage investeringerne med henblik på deltagelse i ledelsen eller driften af de opkøbte selskaber m.v.

I stk. 3, 2. pkt., foreslås det, at der ved infrastrukturfonde forstås investeringsenheder, der tilvejebringer kapital med henblik på direkte eller indirekte investering i etablering eller udbygning af infrastrukturanlæg og –faciliteter samt varetagelse af ejerskab til og eventuelt drift af sådanne anlæg og faciliteter.

Der findes ikke i gældende ret nogen lovbestemt definition af, hvad der forstås ved infrastrukturfonde, men den foreslåede definition vurderes at være i overensstemmelse med den almindelige sproglige forståelse af udtrykket.

Den foreslåede definition vil medføre, at bestemmelsen vil finde anvendelse på investeringer, der foretages via fonde, der f.eks. investerer i transportinfrastruktur (veje, jernbaner, havne og lufthavne m.v.), hospitaler, telekommunikationsanlæg, og infrastruktur inden for forsyningssektorerne, herunder anlæg til energiproduktion (f.eks. vindmølleparker) eller energitransmissions- og energiforsyningsanlæg og -faciliteter. Ligesom det er tilfældet for kapital- og venturefonde, vil sådanne infrastrukturfonde kunne være organiseret både som skattemæssigt transparente enheder (f.eks. kommanditselskaber) og som selvstændige skattesubjekter. Uanset om selve fonden er organiseret, vil investeringerne i den underliggende infrastruktur undertiden ske via mellemliggende enheder organiseret som selvstændige skattesubjekter.

Infrastrukturfonde er baseret på strukturer, der i væsentligt omfang minder om den traditionelle struktur for kapital- og venturefonde, og aftalegrundlaget vil kunne være udformet på en sådan måde, at partnerne i fonden deltager i fondens investeringer enten personligt eller gennem mellemliggende selskaber, og således at de har mulighed for at opnå et resultatafhængigt afkast af den investerede kapital.

Den foreslåede udvidelse har til hensigt at sikre, at partnere i infrastrukturfonde i overensstemmelse med det overordnede formål bag regelsættet beskattes efter reglerne om beskatning af erhvervsmæssig indkomst af et eventuelt merafkast af den investerede kapital, som de opnår som følge af en fortrinsstilling i fonden. Et sådan merafkast må således anses for vederlag for deres knowhow og arbejdsindsats i forbindelse med fondenes etablering, drift og/eller afvikling.

Det foreslås i stk. 4, 1. pkt., at skattepligtige omfattes af kildeskattelovens § 1 eller dødsboskattelovens § 1, stk. 2, der direkte eller indirekte kontrollerer et dansk eller et udenlandsk selskab eller forening m.v. (selskabet), som har en fortrinsstilling, jf. stk. 1, 2. pkt., i en kapital-, venture- eller infrastrukturfond, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal medregne selskabets merafkast af investeringer foretaget via fonden som CFC-indkomst.

Den foreslåede bestemmelse vil finde anvendelse, når den fuldt skattepligtige fysiske person (eller det fuldt skattepligtige dødsbo) ikke har foretaget investeringerne via fonden direkte, men derimod indirekte gennem et selskab, som vedkommende direkte eller indirekte kontrollerer (selskabet).

I disse tilfælde vil personen (eller dødsboet) ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skulle medregne selskabets merafkast på investeringerne som CFC-indkomst, hvilket vil sige, at personen skal medregne selskabets merafkast, som om merafkastet var blevet oppebåret direkte af personen selv. Begrebet CFC-indkomst i relation til fysiske personer benyttes i ligningslovens § 16 H om tilfælde, hvor fysiske personer ved indkomstopgørelsen skal medregne indkomst i udenlandske kontrollerede selskaber ("Controlled Foreign Company" – CFC).

Den foreslåede bestemmelse svarer indholdsmæssigt til den gældende bestemmelse i ligningslovens § 16 I, stk. 1, 1. pkt., bortset fra at anvendelsesområdet foreslås udvidet, således at merafkast fra investeringer oppebåret via et kontrolleret selskab vil skulle medregnes ved indkomstopgørelsen i samme omfang som tilsvarende merafkast af investeringer, som vedkommende har foretaget direkte. Det indebærer, at enhver form for afkast af den investerede kapital foreslås omfattet, og at investeringer via infrastrukturfonde ligeledes foreslås omfattet. Om de nævnte udvidelser henvises til bemærkningerne til forslagets stk. 1 og 3 ovenfor.

Det foreslås i stk. 4, 2. pkt., at den skattepligtige skal anses for at have kontrol over selskabet m.v., når enten betingelserne i § 16 H, stk. 6, er opfyldt, eller den skattepligtige eller dennes nærtstående som omhandlet i § 16 H, stk. 6, 3. og 4. pkt., er medstifter af fonden eller er eller har været deltager i ledelsen eller driften af fonden eller i virksomheder ejet af denne.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en kontrolbetingelse, der i det væsentlige svarer til den gældende bestemmelse i ligningslovens § 16 I, stk. 1, 2. pkt.

Det er efter den foreslåede bestemmelse som udgangspunkt samme kontrolkrav som efter ligningslovens § 16 H, stk. 6, der vil skulle finde anvendelse. Efter denne bestemmelse anses den skattepligtige for at kontrollere et selskab, hvis vedkommende direkte eller indirekte eller i fællesskab med nærtstående ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen i selskabet eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne i selskabet. Ejerandele og stemmerettigheder, som indehaves af selskabsdeltagere, med hvem den skattepligtige har en aftale om udøvelse af kontrol, eller som indehaves af et selskab eller en forening m.v. som nævnt i ligningslovens § 2, stk. 1, 2. pkt. (transparent enhed), hvori den skattepligtige deltager, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtiges ejer- og stemmeandele.

I lighed med den gældende bestemmelse i ligningslovens § 16 I, stk. 1, 2. pkt., vil den foreslåede bestemmelse indebære, at den skattepligtige også vil skulle anses for at kontrollere det selskab, der opnår merafkastet, når den skattepligtige er medstifter eller deltager i ledelsen eller driften af fonden eller i virksomheder ejet af denne.

I relation hertil foreslås ordlyden af bestemmelsen dog justeret i forhold til den gældende bestemmelse med henblik på at præcisere, at en person, der opfylder kontrolbetingelsen som følge af deltagelse i ledelsen eller driften af fonden eller i virksomheder ejet af fonden, fortsat vil skulle anses for at kontrollere selskabet, selv om vedkommende ikke længere varetager de pågældende opgaver-

Baggrunden for denne præcisering er, at Skattestyrelsen har oplyst, at det er blevet gjort gældende, at der efter den gældende bestemmelse i ligningslovens § 16 I, stk. 1, 2. pkt., kun vil foreligge kontrol over selskabet, så længe vedkommende skattepligtige faktisk varetager ledelses- eller driftsopgaverne. Selv om Skattestyrelsen har oplyst, at det er styrelsens praksis, at den skattepligtige også efter den gældende bestemmelse skal anses for fortsat at opfylde kontrolbetingelsen i en sådan situation, vurderes det naturligt at præcisere ordlyden med henblik på, at der fremadrettet ikke vil kunne rejses tvivl om denne fortolkning. Et merafkast, som selskabet opnår på f.eks. aktier, som er erhvervet, mens den skattepligtige indgik i fondens ledelse, bør således i overensstemmelse med det overordnede formål omfattes af regelsættet.

Ordlyden foreslås desuden justeret i forhold til den gældende bestemmelse i ligningslovens § 16 I, stk. 1, 2. pkt., således at det utvetydigt fremgår, at den skattepligtige skal anses for at opfylde kontrolbetingelsen, når det er en nærtstående, der er eller har været deltager i ledelsen eller driften af fonden eller i virksomheder ejet af fonden. Denne justering har sammenhæng med, at Skattestyrelsen har påpeget, at der ikke bør kunne rejses tvivl om, at et merafkast skal beskattes efter bestemmelsen i tilfælde, hvor det oppebæres, efter at en deltager har overdraget samtlige ejerandele i selskabet til nærtstående.

Endelig bemærkes, at der i modsætning til den gældende bestemmelse i ligningslovens § 16 I, stk. 1, 3. pkt., efter forslaget ikke vil skulle gælde en særlig undtagelse i tilfælde, hvor den skattepligtiges aktier m.v. i selskabet er aktier eller investeringsbeviser m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 19

B eller 19 C. Selv om den skattepligtige i disse tilfælde lagerbeskattes af bevisernes værdiudsving, jf. aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7, sker denne lagerbeskatning som kapital- eller aktieindkomst, jf. personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 5, og § 4 a, stk. 1, nr. 4, og dermed til en væsentligt lavere skattesats end skattesatsen for indkomst, der beskattes som personlig indkomst.

Der ses ikke at være noget grundlag for at opretholde denne undtagelse, men det foreslås, at der tages højde for lagerbeskatningen af investeringsbeviserne m.v. ved, at der indrømmes nedslag (credit) for den skat, som den skattepligtige har betalt som følge af lagerbeskatning efter aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7, jf. det nedenfor foreslåede stk. 6.

Det foreslås i *stk. 5*, at skattepligtige omfattet af det foreslåede stk. 4 skal opgøre merafkastet som det af selskabet oppebårne afkast af den kapital, som selskabet har investeret via kapital-, venture- eller infrastrukturfonden, med fradrag af standardafkastet, jf. forslaget til stk. 2, 2. pkt. Endvidere foreslås det, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes den del af selskabets positive merafkast, der svarer til den gennemsnitlige direkte eller indirekte andel af selskabets samlede aktiekapital, som den skattepligtige har ejet i indkomståret, idet der dog kun medregnes merafkast optjent af selskabet i den del af selskabets indkomstår, hvor den skattepligtige har kontrol over selskabet. Kan der i et indkomstår opgøres et negativt merafkast, foreslås det endelig, at dette negative merafkast skal kunne fradrages ved opgørelsen af merafkastet i senere indkomstår.

Bortset fra at anvendelsesområdet foreslås udvidet, således at enhver form for afkast af den investerede kapital omfattes, jf. bemærkningerne ovenfor til forslagets stk. 1, og således at investeringer via infrastrukturfonde omfattes, jf. bemærkningerne ovenfor til forslagets stk. 3, svarer de foreslåede bestemmelser i stk. 5, 1.-3. *pkt.* til de gældende bestemmelser i ligningslovens § 16 I, stk. 4 og 7.

Det bemærkes, at det skattepligtige merafkast vil skulle opgøres i overensstemmelse med det almindelige skatteretlige retserhvervelsesprincip. Det indebærer bl.a., at gevinst og tab ved afståelse af aktier vil skulle medregnes på afståelsestidspunktet, hvor gevinsten eller tabet realiseres.

Det er i den gældende bestemmelse i ligningslovens § 16 I, stk. 5, udtrykkeligt fastslået, at realisationsprincippet finder anvendelse ved opgørelsen af gevinst og tab ved afståelse af aktier, og at det således ikke er afgørende for opgørelsen efter bestemmelsen, om det kontrollerede selskab ved sin egen indkomstopgørelse anvender lagerprincippet. Da der efter forslaget ikke vil skulle gælde særlige regler for gevinst og tab ved afståelse af aktier, foreslås den udtrykkelige bestemmelse om anvendelse af realisationsprincippet i disse tilfælde ikke gentaget. Dette er imidlertid ikke udtryk for, at der på dette punkt foreslås en materiel ændring i forhold til den gældende bestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 5, 4. *pkt.*, om tilfælde, hvor der kan opgøres et negativt merafkast, svarer indholdsmæssigt til den gældende bestemmelse i ligningslovens § 16 I, stk. 6, idet den foreslåede bestemmelse dog tager hensyn til, at anvendelsesområdet for regelsættet generelt foreslås udvidet, således at ethvert merafkast og ikke blot merafkast i form af aktieudbytter og/eller -avancer omfattes.

Der vil foreligge et negativt merafkast efter den foreslåede bestemmelse, i det omfang der i indkomståret er konstateret et negativt afkast af den samlede deltagerkapital, jf. forslaget til stk. 1, 3. *pkt.*, og selskabets andel af dette negative afkast overstiger selskabets forholdsmæssige andel af den samlede deltagerkapital.

Det foreslås i *stk. 6*, at der gives skattepligtige omfattet af stk. 4 nedslag efter § 33, stk. 1 og 7, for selskabets danske og udenlandske skatter samt skatter på selskabets indkomst som følge af § 16 H, aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7, og selskabsskattelovens § 32. Nedslaget skal dog ikke kunne overstige den del af de samlede danske og udenlandske skatter, der forholdsmæssigt falder på selskabets merafkast efter stk. 4.

Forslaget til stk. 6 er identisk med den gældende creditbestemmelse i ligningslovens § 16 I, stk. 8, men adgangen til nedslag (credit) er udvidet, således at der også gives nedslag for eventuelle skatter,

som den skattepligtige er blevet pålagt som følge af lagerbeskatning af investeringsbeviser m.v. efter aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7. Den foreslåede udvidelse af adgangen til nedslag er en konsekvens af, at det foreslås, at der ikke sker videreførelse af den gældende undtagelse vedrørende tilfælde, hvor den skattepligtiges aktier m.v. i selskabet er aktier eller investeringsbeviser m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 19 B eller 19 C, jf. herom ovenfor i bemærkningerne til forslaget til stk. 4.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at skattepligtige omfattet af stk. 4, der modtager udbytte fra selskaber m.v. omfattet af stk. 4, ikke skal medregne udbyttet til den skattepligtige indkomst, i det omfang udbyttet ikke overstiger den skat, som den skattepligtige skal betale af indkomsten i selskabet.

Den foreslåede bestemmelse er identisk med bestemmelsen i den gældende § 16 I, stk. 9, og vil indebære, at den skattepligtige har mulighed for at trække midler ud af selskabet til at betale den skat, som vedkommende skal betale i medfør af forslaget til § 16 I, stk. 4-6, uden at dette udløser en dobbeltbeskatning.

Det foreslås i *stk. 7, 2. pkt.*, at den skattepligtige inden for oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 9 og 10 skal afgive oplysninger om udbytter, der ikke medregnes til den skattepligtige indkomst efter forslagets 1. pkt.

Formålet med den foreslåede oplysningspligt, der er ny, er at sikre, at Skatteforvaltningen har mulighed for at kontrollere, at betingelserne for skattefrihed efter 1. pkt. er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 8*, at skattepligtige, der ved indkomstopgørelsen skal medregne merafkast efter stk. 1 eller 4, inden for oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 9 og 10 skal afgive oplysninger til told- og skatteforvaltningen oplysninger om, hvorledes det skattepligtige merafkast er opgjort.

De gældende bestemmelser i aktieavancebeskatningslovens § 17 A og ligningslovens § 16 I indeholder ingen særlige bestemmelser om, hvordan den skattepligtige skal afgive oplysninger om beløb, der beskattes efter bestemmelserne. Det betyder i praksis, at det skattepligtige beløb oplyses som indkomst i rubrikker, hvori andre indkomstformer indgår, og uden at der afgives oplysninger, der gør det muligt for Skatteforvaltningen at kontrollere og analysere den skattepligtige indkomst. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at der fremover vil skulle afgives de oplysninger, der må anses for nødvendige med henblik på at muliggøre Skatteforvaltningens kontrol.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en ikke-udtømmende opregning af, hvilke oplysninger der vil skulle afgives. Det drejer sig om oplysninger om identiteten på de fysiske eller juridiske personer, hvorfra indkomsten hidrører, hvordan standardafkastet efter forslagets stk. 2, 2. pkt., er opgjort, hvordan eventuelt fradrag for negativt merafkast fra tidligere indkomstår, jf. forslagets stk. 5, er beregnet, hvordan indkomsten, der danner grundlag for det opgjorte merafkast, er sammensat, samt om eventuelle skatter, for hvilke der anmodes om nedslag efter forslagets stk. 6.

Det foreslås endelig i *stk. 9*, at Skatteforvaltningen kan udfærdige skemaer, der skal anvendes ved afgivelse af oplysninger efter forslagets stk. 7, 2. pkt., og stk. 8.

Formålet med dette forslag er at sikre, at Skatteforvaltningen modtager oplysningerne på en ensartet måde, hvilket bl.a. vil indebære, at der kan foretages en sammenligning og analyse af de afgivne oplysninger i tilfælde, hvor flere skattepligtige modtager skattepligtige merafkast vedrørende samme kapital-, venture- eller infrastrukturfond.

Til nr. 3

Det kan forekomme, at en kapitalfondspartner eller et af vedkommende kontrolleret selskab har erhvervet ret til et merafkast af den via fonden investerede kapital, men hvor det følger af aftalegrundlaget, at der i et senere indkomstår kan opstå en forpligtelse til hel eller delvis tilbagebetaling af merafkastet som følge af en efterregulering af afkastfordelingen i fonden. Bestemmelsen i ligningslovens § 16 J tager

højde herfor, idet bestemmelsen indebærer, at skatten af det tilbagebetalte beløb udbetales kontant til den skattepligtige, i det omfang merafkastet tilbagebetales til de øvrige investorer.

Det følger af ligningslovens § 16 I, stk. 9, der ved lovforslagets § 4, nr. 2, foreslås flyttet til § 16 I, stk. 7, at skattepligtige, der har foretaget investeringerne via fonden gennem et mellemliggende selskab, kan få udbetalt skattefrit udbytte fra selskabet, i det omfang udbyttet ikke overstiger den skat, som den skattepligtige skal betale af indkomsten i selskabet i medfør af § 16 I. Den kontant udbetalte skat skal efter ligningslovens § 16 J, stk. 2, i disse tilfælde medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Det foreslås, at henvisningen i ligningslovens § 16 J, stk. 2, til § 16 I, stk. 9, som en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 2, ændres til en henvisning til § 16 I, stk. 7.

Til nr. 4

Efter ligningslovens § 16 J, stk. 1, har en kapitalfondspartner eller et af vedkommende kontrolleret selskab ret til kontant udbetaling af skatten af et eventuelt beløb, som vedkommende oprindeligt har modtaget som skattepligtigt merafkast af den via fonden investerede kapital, når vedkommende senere er blevet forpligtet til at tilbagebetale beløbet som følge af en efterregulering af afkastfordelingen i fonden.

Det foreslås, at der gives Skatteforvaltningen hjemmel til at udfærdige skemaer, som de skattepligtige har pligt til at anvende ved fremsættelse af anmodninger om tilbagebetaling af skat efter ligningslovens § 16 J, stk. 1. Formålet er at give Skatteforvaltningen mulighed for at sikre, at der sker en centraliseret behandling af anmodninger af denne karakter, hvilket navnlig er relevant, hvor flere skattepligtige fra samme fond modtager eller har modtaget merafkast, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 16 I, jf. lovforslagets § 4, nr. 2.

Til § 5

Til nr. 1

Personskattelovens § 4 a, stk. 1, opregner de beløb, der indgår i aktieindkomsten for fuldt skattepligtige fysiske personer. Dette omfatter ifølge § 4 a, stk. 1, nr. 4, bl.a. fortjeneste efter aktieavancebeskatningslovens § 17 A, stk. 2, nr. 1, og tab efter aktieavancebeskatningslovens § 17 A.

Det foreslås, at henvisningerne til aktieavancebeskatningslovens § 17 A udgår, idet denne bestemmelse foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 2

Personskattelovens § 4 b, stk. 1, opregner de beløb, der indgår i CFC-indkomsten for fuldt skattepligtige fysiske personer. Som konsekvens af den ved lovforslagets § 4, nr. 2, foreslåede nyaffattelse af ligningslovens § 16 I, foreslås henvisningen i personskattelovens § 4 b, stk. 1, til ligningslovens § 16 I ændret til en henvisning til ligningslovens § 16 I, stk. 4 og 5.

Til § 6

Efter selskabsskattelovens §§ 12 A og 12 B begrænses adgangen til at fremføre underskud, når selskaber m.v. får eftergivet gæld ved tvangsakkord eller ved frivillig akkord. Uudnyttede fremførselsberettigede underskud og visse uudnyttede fradragsberettigede tab nedsættes med et beløb svarende til gældnedsættelsen.

Nedsættelsesbeløbet formindskes med den del af debitorselskabets skattepligtige indkomst, der hidrører fra dennes frigørelse for gældsforpligtelser. Underskud fra år forud for det år, hvori akkorden opnås, nedsættes, inden det fradrages i dette eller i de senere års indkomst. Underskud fra det år, hvori akkorden opnås, nedsættes, inden det fradrages i de følgende år.

Hvis selskabet, der opnår akkorden, er sambeskattet med andre selskaber, er det alene underskuddet i

det selskab, der omfattes af akkorden, der nedsættes. Akkorden påvirker ikke muligheden for at overføre underskuddet til fradrag i et sambeskattet selskab, idet underskuddet dog nedsættes, inden det kan overføres til fradrag i andre selskaber. Dette gælder også underskud fra det indkomstår, hvori akkorden opnås. Gældseftergivelsen opgøres som det fulde beløb, der eftergives, uden kursnedslag.

Efter gældende regler vil et koncernforbundet selskabs erhvervelse af debitorselskabets gæld ikke medføre underskudsbegrænsning, selv om erhvervelsen reelt kan sidestilles med en gælds-nedsættelse for debitorselskabet.

Det er således muligt for koncerner at undgå underskudsbegrænsning ved at erhverve debitorselskabets gæld fra kreditor, frem for at debitorselskabet som alternativ indgår en akkordaf-tale med kreditorerne.

Det foreslås i selskabsskattelovens § 12 A, stk. 4, 1. pkt., at erhverver koncernforbundne selskaber m.v. eller aktionærer i de koncernforbundne selskabers fælles aktionærkreds, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, direkte eller indirekte en fordring på debitorselskabet fra en kreditor, som hverken er koncernforbundet med debitorselskabet eller omfattet af den anførte fælles aktionærkreds, vil erhvervelsen skulle sidestilles med en gælds-nedsættelse.

Forslaget indebærer, at der ligeledes vil skulle ske underskudsbegrænsning ved overdragelse af en fordring til en aktionær, der indgår ved bedømmelsen af, om selskaberne er koncernforbundne eller en aktionær, der har bestemmende indflydelse i debitorselskabet. I modsat fald ville reglerne kunne omgås, hvis fordringen i stedet blev overdraget til f.eks. en personlig hovedaktionær i koncernen eller dennes nærtstående, som ikke selv er omfattet af koncerndefinitionen.

Vurderingen af, om der er tale om koncernforbundne selskaber eller selskabernes fælles aktionærkreds foretages efter kursgevinstlovens § 4, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil kun skulle finde anvendelse, når fordringen erhverves fra en ekstern kreditor, hvorved der forstås en kreditor, som ikke er koncernforbundet med debitorselskabet jf. kursgevinstlovens § 4.

Forslaget vil således ikke omfatte overdragelse mellem kreditorer, der er koncernforbundne med debitorselskabet efter kursgevinstlovens § 4.

Den foreslåede regel vil således kun omfatte situationer, hvor fordringen overgår fra at være koncernekstern til at være koncernintern. Det er ikke hensigten, at bestemmelsen skal omfatte koncerninterne overdragelser af fordringer.

Det følger endvidere af forslaget, at beskatningen indtræder, hvis der sker en indirekte erhvervelse af fordringen. Dette skal bl.a. hindre en situation, hvor kreditor udskiller fordringen i et særskilt selskab, hvorefter det koncernforbundne selskab kan erhverve selskabet, der ejer fordringen, i stedet for direkte at erhverve fordringen.

Det foreslås, at koncernens erhvervelse af eksterne fordringer vil skulle sidestilles med en gældseftergivelse fra kreditor. Forslaget har til formål at modvirke omgåelse af underskudsbegrænsningsreglerne. De skattemæssige virkninger af overdragelsen vil efter forslaget blive sidestillet med den situation, hvor kreditor eftergiver gælden, enten ved tvangsakkord eller ved en frivillig akkord, hvilket er det reelle alternativ til overdragelsen, når fordringen på debitorselskabet er nødlidende.

Når overdragelsen efter forslaget vil skulle sidestilles med en gælds-nedsættelse, vil det indebære, at der skal ske underskudsbegrænsning efter reglerne i selskabsskattelovens § 12 A, stk. 1 og 2.

Opgørelsen af selve nedsættelsesbeløbet følger imidlertid ikke af selskabsskattelovens § 12 A, stk. 2, men derimod af den foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 12 A, stk. 4, 3. pkt. Da der ikke er tale om en faktisk gælds-nedsættelse, er det nødvendigt med den foreslåede særregel om opgørelse af nedsættelsesbeløbet.

Efter forslaget til selskabsskattelovens § 12 A, stk. 4, 2. pkt., vil erhvervelsen også skulle sidestilles

med en gældsnedsettelse, hvis fordringen erhverves af en person, der har bestemmende indflydelse i debitorselskabet, jf. ligningslovens § 2.

Reglen vil efter forslaget således også skulle anvendes, hvor en hovedaktionær med bestemmende indflydelse i debitorselskabet erhverver fordringen fra en ekstern kreditor.

Der foreligger bestemmende indflydelse efter ligningslovens § 2, når en person direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerettighederne i selskabet. Der er eksempelvis tale om direkte bestemmende indflydelse, når en person ejer mere end halvdelen af aktiekapitalen eller råder over mere end halvdelen af stemmerettighederne. Der kan være tale om indirekte bestemmende indflydelse, når den bestemmende indflydelse udøves gennem et mellemholdingselskab.

Efter forslaget til selskabsskattelovens § 12 A, stk. 4, 3. pkt., vil nedsættelsesbeløbet skulle opgøres som forskellen mellem fordringens pålydende værdi og fordringens kursværdi på overdragelsestidspunktet.

Ved fordringens pålydende værdi forstås den nominelle værdi af gældens resterende hovedstol på overdragelsestidspunktet.

Ved fordringens kursværdi forstås overdragelsessummen, som det koncernforbundne selskab betaler kreditor, ved overtagelse af fordringen.

Selv hvis debitorselskabet er insolvent, kan fordringen have en højere kursværdi end nul, da debitorselskabet kan have et uudnyttet fremførselsberettiget underskud, hvilket vil være et skattemæssigt aktiv for det koncernforbundne selskab. Fordringens kursværdi påvirkes således af aftalen mellem kreditor og det koncernforbundne selskab, da kreditor kan forlange en højere pris end nul og derved reducere tabet på fordringen. Kreditor og det koncernforbundne selskab vil dermed have en fælles interesse i at overdrage fordringen til koncernen, frem for at kreditor realiserer sit tab gennem akkord el. lign, hvorved det uudnyttede underskud hos debitor ville blive nedsat.

Efter forslaget til selskabsskattelovens § 12 A, stk. 4, 4. pkt., vil der alene skulle ske underskudsbe- grænsning, hvis en tilsvarende eftergivelse af gælden ville svare til en samlet ordning mellem debitorsel- skabet og dets kreditorer.

Ved frivillig akkord forstås en samlet ordning mellem debitor og dennes kreditorer om bortfald eller nedsættelse af debtors gæld. Formålet med en akkord er, at debitor får en samlet ordning på sine gældsforpligtelser. Det er en betingelse, at der foreligger en aftale om samlet ordning mellem en eller flere kreditorer og debitor. Det kan være en akkordaftale, selv om en enkelt kreditor ikke ønsker at indgå i akkorden.

Efter praksis er det som udgangspunkt et krav ved vurderingen af, om der foreligger en samlet ordning, at ordningen omfatter mere end 50 pct. af den usikrede gæld, og at den resterende usikrede gæld kun udgøres af småkrav.

De foreslåede regler vil skulle have samme virkning som en gældsnedsettelse efter selskabsskattelovens § 12 A, stk. 1. Dette indebærer, at underskud fra år forud for det indkomstår, hvori fordringen over- drages, nedsættes, inden underskuddet fradrages i dette eller i senere indkomstårs indkomst. Underskud fra det indkomstår, hvori fordringen overdrages, nedsættes, inden underskuddet fradrages i de følgende indkomstår.

Det er alene debtorselskabets underskud, der nedsættes. Øvrige sambeskattede selskabers underskud begrænses ikke. Overdragelse af fordringen påvirker ikke muligheden for at overføre underskuddet til fradrag i andre sambeskattede selskabers skattepligtige indkomster, idet underskuddet dog nedsættes, inden det kan overføres til fradrag hos andre sambeskattede selskaber. Det gælder også underskud fra det indkomstår, hvori fordringen overdrages.

Til § 7

I forbindelse med en skattefri omdannelse af en virksomhed til selskab, må aktierne eller anparternes anskaffelsessum som udgangspunkt ikke være negativ, jf. virksomhedsomdannelseslovens § 2, stk. 1, nr. 5, 1. pkt. Anskaffelsessummen opgøres til det kontante beløb, som ville være opnået ved sædvanligt salg af virksomheden (handelsværdien) på omdannelsesdatoen med fradrag af den skattepligtige fortjeneste, der ville være konstateret ved et sådant salg, jf. virksomhedsomdannelseslovens § 4, stk. 2 og 3. Er anskaffelsessummen negativ, er det udtryk for, at virksomhedens skattemæssige passiver og latente skattepligtige fortjenester er større end handelsværdien af virksomhedens skattemæssige aktiver. Der kan dog i visse tilfælde alligevel ske skattefri virksomhedsomdannelse trods en negativ anskaffelsessum.

Hvis ejeren året før omdannelsen har anvendt virksomhedsordningen, kan ejeren således anvende virksomhedsomdannelseslovens regler på trods af en negativ anskaffelsessum. Det forudsætter, at indskudskontoen under virksomhedsordningen er positiv, eller at en eventuel negativ indskudskonto er udlignet inden omdannelsen, jf. virksomhedsomdannelseslovens § 2, stk. 1, nr. 5, 1. pkt. Det sikres herved, at der ikke inddrages privat gæld under omdannelsen.

Når ejeren vælger at anvende virksomhedsordningen, skal virksomheden opføre en indskudskonto. Indskudskontoen opgøres som værdien af virksomhedens aktiver med fradrag af virksomhedens passiver, indskud på særlig konto i pengeinstitut vedrørende investeringsfond og overførte beløb fra konjunkturudligningen. Indskudskontoen reguleres alene efterfølgende ved yderligere indskud og hævnninger, f.eks. hvis et aktiv udtrækkes fra virksomheden til privatøkonomien. Kontoen opgøres ved hvert årsregnskab. Indskudskontoen er negativ, hvis passivernes værdi overstiger aktivernes værdi. En negativ indskudskonto vil som udgangspunkt være udtryk for, at der er medtaget privat gæld under virksomhedsordningen. Virksomhedsskatteloven indeholder en række foranstaltninger for at modvirke konsekvenserne af dette.

Hvis indskudskontoen er negativ, og ejeren dokumenterer, at der er tale om erhvervsmæssig gæld, kan indskudskontoen nulstilles ved indtræden i virksomhedsordningen. En negativ indskudskonto, som ikke kan nulstilles, medfører, at der skal beregnes rentekorrektion. Rentekorrektionen skal modvirke de fordele, der er ved at medtage privat gæld under virksomhedsordningen.

Virksomhedsskattelovens selvregulerende foranstaltninger mod privat gæld finder alene anvendelse under virksomhedsordningen. Ved virksomhedsomdannelse er det derfor en betingelse, at ejeren inden omdannelsen udligner en eventuel negativ indskudskonto for at forhindre, at der medtages privat gæld ved virksomhedsomdannelsen. Udligningen skal ske i perioden fra udløbet af året forud for virksomhedsomdannelsen og indtil omdannelsens gennemførelse. Udligningen sker ved, at ejeren overfører et beløb til virksomheden svarende til den negative indskudskonto, således at indeståendet på indskudskontoen bliver nul eller positivt. Beløbet anses for indskudt på indskudskontoen med virkning fra udløbet af året før omdannelsesåret.

Under virksomhedsordningen behandles samtlige virksomheder som én virksomhed, jf. virksomhedsskattelovens § 2, stk. 3. Ved en omdannelse, hvor anskaffelsessummen for aktierne eller anparterne er negativ, er det en yderligere betingelse for at anvende reglerne om skattefri virksomhedsomdannelse, at samtlige virksomheder i virksomhedsordningen omdannes, jf. virksomhedsomdannelseslovens § 2, stk. 1, nr. 5, 3. pkt.

Landsskatterettens afgørelse af den 3. december 2018, j. nr. 14-1821754 fastslår, at det skal bedømmes på tidspunktet for omdannelsens gennemførelse, om ejeren driver en eller flere virksomheder i virksomhedsordningen.

Det foreslås, at virksomhedsomdannelseslovens § 2, stk. 1, nr. 5, 3. *pkt.*, ændres, således at det vil fremgå af bestemmelsen, at det er på omdannelsesdatoen, at det skal bedømmes, hvor mange virksomheder ejeren driver i virksomhedsordningen.

Hvis antallet af virksomheder, ejeren driver i virksomhedsordningen, først bedømmes efter forholdene på tidspunktet for omdannelsens gennemførelse, vil der være en risiko for, at anskaffelsessummen opgøres forkert, og at udligningen af den negative indskudskonto vil ske på et forkert grundlag, således at der potentielt inddrages privat gæld under omdannelsen.

Eksempel:

Ejeren af to virksomheder hhv. en tømrervirksomhed og udlejningsejendom har valgt at anvende virksomhedsordningen. Tømrervirksomheden ønskes omdannet til et anpartsselskab. Omdannelsen gennemføres ved selskabets stiftelse den 1. maj 2019 med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2019 som omdannelsesdato i skattemæssig henseende. Virksomheden anvender kalenderåret som regnskabsår.

Den 15. april 2019 overdrages udlejningsejendommen til ejerens ægtefælle ved en ægtepagt, som tinglyses den 22. april 2019, dvs. efter omdannelsesdatoen, men inden gennemførselsdatoen.

På omdannelsesdatoen den 1. januar 2019 opgøres en negativ anskaffelsessum for anparterne til anpartsselskabet, og virksomhedernes sidste årsregnskab viser en negativ indskudskonto, der omfatter både tømrervirksomheden og udlejningsejendommen.

Når anskaffelsessummen er negativ kan der alene ske en skattefri virksomhedsomdannelse, hvis virksomhedsordningen er anvendt i året forinden omdannelsen, hvis en negativ indskudskonto udlignes inden omdannelsen, og hvis samtlige virksomheder, som ejeren driver i virksomhedsordningen, indgår i omdannelsen.

I eksemplet indgår begge virksomheder i virksomhedsordningen ved udgangen af det forudgående regnskabsår. Begge virksomheder indgår dermed i opgørelsen af anskaffelsessummen på omdannelsesdatoen den 1. januar 2019, og da denne er negativ, skal det endvidere på omdannelsesdatoen bedømmes om indskudskontoen er negativ. På gennemførselstidspunktet den 1. maj er udlejningsejendommen imidlertid solgt fra, således at det alene er tømrervirksomheden, der indgår i omdannelsen. På gennemførselstidspunktet den 1. maj 2019 opfyldes dermed det formelle krav om, at alle virksomheder skal medtages, da der på dette tidspunkt alene er én virksomhed tilbage.

Med lovforslaget foreslås det, at det ikke skal være muligt at gennemføre virksomhedsomdannelsen skattefrit i situationer, hvor en af flere virksomheder sælges fra eller påbegyndes i perioden mellem omdannelsesdatoen og datoen for omdannelsens gennemførelse. Det vil efter den foreslåede ændring være en betingelse, at alle virksomheder, der drives på omdannelsesdatoen, ligeledes ejes på tidspunktet for omdannelsens gennemførelse, således at alle virksomhederne i virksomhedsordningen indgår i omdannelsen. Der etableres dermed en sammenhæng mellem de værdier, der på omdannelsesdatoen ligger til grund for opgørelsen af den negative indskudskonto, og de værdier, der indskydes i selskabet ved virksomhedsomdannelsen.

Hvis antallet af virksomheder i virksomhedsordningen først skal bedømmes på tidspunktet for selskabets stiftelse (gennemførselstidspunktet), medfører det, at udligningen af den negative indskudskonto kan være sket med et for lavt beløb.

Ved at fastsætte tidspunktet for bedømmelsen af antallet af virksomheder i virksomhedsordningen til omdannelsesdatoen sikres det, at der ikke opstår en mulighed for at inddrage privat gæld under omdannelsen. Omdannelsesdatoen er dagen, der følger efter statusdatoen for sidste årsregnskab i den personligt drevne virksomhed, jf. virksomhedsomdannelseslovens § 3, stk. 1, 2. pkt., og dermed er omdannelsesdatoen retvisende for, hvilke aktiver og passiver der er i virksomhedsordningen.

Herudover skabes en sammenhæng i virksomhedsomdannelseslovens § 2, stk. 1, nr. 5, første og sidste punktum, når antallet af virksomheder, som ejeren driver, skal opgøres efter forholdene på omdannelsesdatoen, hvortil den skattemæssige virkning af omdannelsen er tilknyttet.

Den foreslåede justering skal herudover sikre, at virksomhedsskattelovens § 16 b fortsat kan fungere som en værnsregel. Bestemmelsen skal forhindre, at skattepligtige ved virksomhedsophør i forbindelse

med delvis skattefri virksomhedsomdannelse holder aktiver uden for omdannelsen og overfører dem til privatøkonomien alene med efterbeskatning af en forholdsmæssig del af konto for opsparet overskud til følge.

Til § 8

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 1, nr. 6, har virkning for afståelse af aktier, der finder sted den 1. oktober 2019 eller senere, dvs. fra og med dagen for lovforslagets fremsættelse.

Baggrunden for forslaget om denne tidlige virkningsdato er, at der i lovforslagets bemærkninger redegøres for, hvordan gennemsnitsmetoden for opgørelse af aktieavancer i strid med reglernes hensigt søges udnyttet til bl.a. at skabe kunstige skattemæssige aktietab. De anførte forsøg på omgåelse vil kunne gennemføres inden for relativt kort tid, og der vil derfor være forøget risiko for, at reglerne i videre omfang vil blive forsøgt udnyttet i en mellemliggende periode, hvis de foreslåede regler først får virkning, når de er vedtaget. Det foreslås derfor, at de foreslåede ændringer får virkning fra og med dagen for lovforslagets fremsættelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovens §§ 3 og 6 har virkning for overdragelse af fordringer, der sker den 1. oktober 2019 eller senere, dvs. fra og med dagen for lovforslagets fremsættelse.

Det foreslås i *stk. 4*, at lovens § 4, nr. 1, om rentefradragsbegrænsning har virkning for konvertering af gæld til aktier eller konvertible obligationer, indfrielse af fordringer i forbindelse med kapitalindskud og køb af fordringer, der sker den 1. oktober 2019 eller senere, dvs. fra og med dagen for lovforslagets fremsættelse.

Lovforslaget viser, hvordan reglerne for beskatning ved nedsættelse af gæld kan udnyttes i strid med reglernes hensigt til at undgå kursgevinstbeskatning og underskuds- og rentefradragsbegrænsning ved indirekte gældsudsættelser. Det foreslås derfor, at de foreslåede ændringer får virkning fra fremsættelsestidspunktet. De anførte omgåelsesmuligheder kan gennemføres inden for kort tid, og der er derfor forøget risiko for, at reglerne i videre omfang vil blive udnyttet i en mellemliggende periode ved at fremskynde de nødvendige dispositioner, medmindre de foreslåede regler får virkning fra og med dagen for lovforslagets fremsættelse.

Det foreslås i *stk. 5*, at lovens § 7 har virkning for skattefri virksomhedsomannelser, der gennemføres den 1. oktober 2019 eller senere, dvs. fra og med dagen for lovforslagets fremsættelse. De foreslåede regler vil skulle anvendes, når gennemførelsesdatoen for en skattefri virksomhedsomdannelse er den 1. oktober 2019 eller senere.

Lovforslaget viser, hvordan en skattefri virksomhedsomdannelse kan gennemføres på et forkert grundlag med risiko for, at privat gæld bliver inddraget i virksomhedsomdannelsen. Det foreslås derfor, at de foreslåede ændringer får virkning fra fremsættelsestidspunktet. De anførte omgåelsesmuligheder kan gennemføres inden for relativt kort tid, og der er derfor forøget risiko for, at reglerne i videre omfang vil blive udnyttet i en mellemliggende periode ved at fremskynde de nødvendige dispositioner, medmindre de foreslåede regler får virkning fra og med dagen for lovforslagets fremsættelse.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov

Lovforslaget

§ 1

I aktieavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1148 af 29. august 2016, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1130 af 11. september 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 84 af 30. januar 2019, foretages følgende ændringer:

§ 17. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. - - -

Stk. 4. I tilfælde, der er omfattet af stk. 1 eller 3, finder reglerne i §§ 8, 9, 12-14, 17 A, 22, 44 og 47 ikke anvendelse. Stk. 1 og 3 finder ikke anvendelse i de i §§ 10 og 15, § 16, stk. 1, og §§ 18 og 19 A-19 C nævnte tilfælde.

Aktier ejet af kapitalfondspartnere

Personer

§ 17 A. For skattepligtige med en fortrinsstilling i en kapital- eller venturefond medregnes gevinst og tab af aktier erhvervet via kapital- eller venturefonden ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Til gevinster henregnes tillige udbytter på aktierne. Den skattepligtige har en fortrinsstilling, når det er aftalt, at den skattepligtiges forholdsmæssige andel af resultatet i investeringsenheden overstiger den skattepligtiges forholdsmæssige andel af den samlede deltagerkapital. Den samlede deltagerkapital omfatter både den indskudte kapital og lånekapital indskudt af deltagere i kapital- og venturefonden.

Stk. 2. Gevinster efter stk. 1 skal opdeles i

1) gevinster, der ikke overstiger et standardafkast, jf. stk. 4, af den indskudte kapital, og

2) gevinster, der overstiger standardafkast af den indskudte kapital.

Stk. 3. Ved kapital- og venturefonde forstås investeringsenheder, der investerer i aktier med hen-

1. I § 17, stk. 4, 1. pkt., og § 18, stk. 3, udgår »17 A,«.

2. Overskrifterne før § 17 A ophæves.

3. § 17 A ophæves.

blik på helt eller delvis at erhverve et eller flere selskaber m.v. med henblik på at deltage i ledelsen og driften af disse.

Stk. 4. Ved standardafkast forstås det afkast, som de andre deltagere i kapital- og venturefonden uden fortrinsstilling opnår. Ved beregningen af standardafkastet medregnes både afkastet af den indskudte kapital og afkastet af lånekapitalen.

Stk. 5. I tilfælde omfattet af stk. 1 finder reglerne i §§ 12-15, 22, 44 og 47 ikke anvendelse. Stk. 1 finder ikke anvendelse i de i § 16, stk. 1, og §§ 17, 18, 19 B og 19 C nævnte tilfælde.

§ 18. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. I tilfælde, der er omfattet af stk. 1 eller stk. 2, finder reglerne i §§ 9, 12-14, 17, 17 A, 19 A-19 C, 31, 32, 36 og 47 ikke anvendelse.

Stk. 4. - - -

§ 19 B. - - -

Stk. 2-6. - - -

Stk. 7. I tilfælde omfattet af stk. 1 finder §§ 12-14, 17 og 17 A ikke anvendelse. Stk. 1 finder ikke anvendelse i de tilfælde, der er nævnt i § 16, stk. 1, og §§ 18, 21 og 22.

Stk. 8. - - -

§ 19 C. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. I tilfælde omfattet af stk. 1 finder §§ 12-14, 17 og 17 A ikke anvendelse. Stk. 1 finder ikke anvendelse i de tilfælde, der er nævnt i § 16, stk. 1, og §§ 18, 21 og 22.

§ 20. - - -

Stk. 2. For skattepligtige omfattet af § 7 medregnes gevinst og tab ved afståelse af omsættelige beviser for indskud i akkumulerende investeringsforeninger, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter de regler, der er angivet i kapitel 1 og 2, §§ 12-14, 17 og 17 A og kapitel 6-9.

§ 21. Gevinst og tab ved afståelse af omsættelige beviser for indskud i investeringsinstitutter med

4. I § 19 B, stk. 7, 1. pkt., § 19 C, stk. 3, 1. pkt., § 20, stk. 2, og § 21, stk. 1, ændres », 17 og 17 A« til »og 17«.

minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, der er aktiebaserede, jf. stk. 2-5, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter de regler, der er angivet i kapitel 1 og 2, §§ 12-14, 17 og 17 A og kapitel 6-9.

Stk. 2-5. - - -

§ 22. - - -

Stk. 2-5. - - -

Stk. 6. I tilfælde, der er omfattet af stk. 1, finder reglerne i §§ 5 A, 12-13 A, 19 B, 19 C og 44 ikke anvendelse. Stk. 1 finder ikke anvendelse i de i §§ 17 og 17 A nævnte tilfælde.

§ 26. - - -

Stk. 2-5. - - -

Stk. 6. Afstår en skattepligtig en del af sine aktier i et selskab m.v., fordeles anskaffelsessummen for hele aktiebeholdningen i det pågældende selskab m.v. forholdsmæssigt imellem de afståede aktier og de aktier, som den skattepligtige beholder. Dette gælder også i tilfælde, hvor afståelsen ikke udløser beskatning. Hvis aktierne har en pålydende værdi, foretages fordelingen på grundlag af denne værdi. Den pålydende værdi af konvertible obligationer opgøres som den pålydende værdi af den aktie, obligationen kan konverteres til. Den del af den samlede anskaffelsessum, der ved fordelingen henføres til de afståede aktier, lægges til grund ved opgørelsen af gevinst eller tab ved afståelsen. Resten af den samlede anskaffelsessum betragtes som anskaffelsessum for de i behold værende aktier og skal ved senere afståelser af en del af aktierne fordeles efter foranstående regler.

Stk. 7. - - -

§ 5. Følgende aktiver kan indgå på aktiesparekontoen:

5. I § 22, *stk. 6, 2. pkt.*, ændres »§§ 17 og 17 A« til »§ 17«.

6. I § 26, *stk. 6*, indsættes efter 4. pkt. som nyt punktum: »For hovedaktionæraktier, jf. § 4, foretages fordelingen dog på grundlag af handelsværdien af de enkelte aktier på afståelsestidspunktet.«

§ 2

I aktiesparekontoloven, lov nr. 1429 af 5. december 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 5, *stk. 1, nr. 2, 2. pkt.*, ændres »aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 4, 17, 17 A, 18, 19 eller 22« til: »aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 4, 17, 18, 19

- 1) - - -
2) Aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Dette gælder dog ikke aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 4, 17, 17 A, 18, 19 C eller 22 eller konvertible obligationer.
3) - - -
Stk. 2. - - -

§ 6. Gevinst og tab på gæld medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog §§ 8, 24 og 24 A om gevinst som følge af gældseftergivelse ved akkord mv.

eller 22, aktier m.v., der indgår i en investering, der er omfattet af ligningslovens § 16 I, stk. 1,«.

§ 3

I kursgevinstloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1283 af 25. oktober 2016, som ændret ved § 3 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 35 i lov nr. 1429 af 5. december 2018 og § 5 i lov nr. 84 af 30. januar 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 6 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Erhverver koncernforbundne selskaber m.v. eller aktionærer i de koncernforbundne selskabers fælles aktionærkreds, jf. § 4, stk. 2, direkte eller indirekte en fordring på debitorselskabet fra en kreditor, som hverken er koncernforbundet med debitorselskabet eller omfattet af den fælles aktionærkreds, sidestilles dette med frigørelse for gæld for debitorselskabet, der skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 1. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis fordringen erhverves af en person, der har bestemmende indflydelse i debitorselskabet, jf. ligningslovens § 2. Ved opgørelse af gevinst på gælden efter § 26, stk. 3, anvendes den overdragne fordrings kursværdi på tidspunktet for overdragelsen som gældens værdi ved frigørelsen. Værdien efter 3. pkt. anses herefter for at udgøre gældens værdi ved påtagelsen ved en efterfølgende opgørelse af gevinst og tab på samme gæld efter § 26, stk. 3.«

§ 4

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr.

84 af 30. januar 2019 og senest ved § 18 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

§ 5. - - -

Stk. 2-9. - - -

1. I § 5 indsættes som *stk. 10*:

»*Stk. 10.* Stk. 9 finder tilsvarende anvendelse i følgende tilfælde:

1) Ved frigørelse for gæld ved konvertering af gæld til aktier eller konvertible obligationer i debitorselskabet. Renter, der er påløbet på tidspunktet for gældskonverteringen, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med en andel, der svarer til forholdet mellem fordringens kursværdi og fordringens pålydende værdi på tidspunktet for konverteringen, jf. dog stk. 9, 2. pkt.

2) Ved nedbringelse eller indfrielse af en fordring i forbindelse med et tilskud efter selskabsskattelovens § 31 D eller et kapitalindskud til debitorselskabet m.v. som anført i selskabsskattelovens § 12 C, stk. 1. Renter, der er påløbet på tidspunktet for nedbringelsen eller indfrielsen af fordringen, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med en andel, der svarer til forholdet mellem fordringens kursværdi og fordringens pålydende værdi på tidspunktet for nedbringelsen eller indfrielsen, jf. dog stk. 9, 2. pkt. Ved opgørelse af fordringens kursværdi bortses fra det foretagne tilskud eller kapitalindskud.

3) Ved koncernforbundne selskabers og visse aktionærers erhvervelse af en fordring på debitorselskabet, som anført i selskabsskattelovens § 12 A, stk. 4, 1. og 2. pkt. Renter, der er påløbet på tidspunktet for erhvervelsen af fordringen, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med en andel, der svarer til forholdet mellem fordringens kursværdi og fordringens pålydende værdi på tidspunktet for erhvervelsen af fordringen, jf. dog stk. 9, 2. pkt.«

2. § 16 I affattes således:

»§ 16 I. For skattepligtige omfattet af kildeskattelovens § 1 eller dødsboskattelovens § 1, stk. 2, med en fortrinsstilling i en kapital-, venture- eller infrastrukturfond medregnes merafkast af investeringer foretaget via fonden ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Den skattepligtige har en fortrinsstilling, når det er aftalt, at den skattepligtiges forholdsmæssige andel af resultatet af investe-

§ 16 I. Skattepligtige omfattet af kildeskattelovens § 1 eller dødsboskattelovens § 1, stk. 2, der direkte eller indirekte kontrollerer et dansk eller et udenlandsk selskab eller forening m.v. (selskabet), som direkte erhverver aktier via kapital- og venturefonde, skal medregne selskabets positive aktieindkomst opgjort efter stk. 4 som CFC-indkomst, når selskabet har en fortrinsstilling i kapital- el-

ler venturefonden. Den skattepligtige anses for at kontrollere selskabet m.v., når enten betingelserne i § 16 H, stk. 6, er opfyldt, eller den skattepligtige er medstifter af kapital- eller venturefonden eller deltager i ledelsen eller driften af kapital- eller venturefonden eller i virksomheder ejet af denne. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis den skattepligtiges aktier m.v. i selskabet er aktier eller investeringsbeviser m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 19 B eller 19 C.

Stk. 2. Selskabet har en fortrinsstilling som nævnt i stk. 1, når det er aftalt, at selskabets forholdsmæssige andel af resultatet i investeringsenheden overstiger selskabets forholdsmæssige andel af den samlede deltagerkapital. Den samlede deltagerkapital omfatter både den indskudte kapital og lånekapital indskudt af deltagere i kapital- og venturefonden.

Stk. 3. Ved kapital- og venturefonde i stk. 1 forstås investeringsenheder, der investerer i aktier med henblik på helt eller delvis at erhverve et eller flere selskaber m.v. med henblik på at deltage i ledelsen og driften af disse.

Stk. 4. Selskabets aktieindkomst, jf. stk. 1, opgøres som summen af:

1) Udbytter og afståelsessummer vedrørende aktier m.v., der omfattes af aktieavancebeskatningsloven, uanset ejerandelens størrelse.

2) Gevinst og tab vedrørende aktier m.v., der omfattes af aktieavancebeskatningsloven, uanset ejerandelens størrelse.

3) Fradrag for standardafkastet, jf. aktieavancebeskatningslovens § 17 A, stk. 4, af selskabets indskudte kapital i kapital- og venturefonden.

Stk. 5. Ved opgørelsen af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v., jf. stk. 4, anvendes realisationsprincippet, jf. aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 1.

Stk. 6. Hvis aktieindkomsten efter stk. 4 for et indkomstår udviser underskud, kan dette underskud fradrages i indkomst efter stk. 4 for de følgende indkomstår. Fradraget kan kun overføres til et senere indkomstår, i det omfang det ikke kan rummes i tidligere års indkomst.

ringerne foretaget via fonden overstiger den skattepligtiges forholdsmæssige andel af den samlede deltagerkapital. Den samlede deltagerkapital omfatter både den indskudte kapital og lånekapital indskudt af deltagere i fonden.

Stk. 2. Ved merafkast efter stk. 1 forstås afkast, der overstiger et standardafkast af den samlede deltagerkapital. Ved standardafkast forstås det afkast, som de andre deltagere i fonden uden fortrinsstilling opnår.

Stk. 3. Ved kapital- og venturefonde forstås investeringsenheder, der investerer i aktier med henblik på helt eller delvis at erhverve et eller flere selskaber m.v. med henblik på at deltage i ledelsen og driften af disse. Ved infrastrukturfonde forstås investeringsenheder, der tilvejebringer kapital med henblik på direkte eller indirekte investering i etablering eller udbygning af infrastrukturanlæg og – faciliteter samt varetagelse af ejerskab til og eventuelt drift af sådanne anlæg og faciliteter.

Stk. 4. Skattepligtige omfattet af kildeskattelovens § 1 eller dødsboskattelovens § 1, stk. 2, der direkte eller indirekte kontrollerer et dansk eller et udenlandsk selskab eller forening m.v. (selskabet), som har en fortrinsstilling, jf. stk. 1, 2. pkt., i en kapital-, venture- eller infrastrukturfond, skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregne selskabets merafkast af investeringer foretaget via fonden som CFC-indkomst. Den skattepligtige anses for at have kontrol over selskabet m.v., når enten betingelserne i § 16 H, stk. 6, er opfyldt, eller den skattepligtige eller dennes nærtstående som omhandlet i § 16 H, stk. 6, 3. og 4. pkt., er medstifter af fonden eller er eller har været deltager i ledelsen eller driften af fonden eller i virksomheder ejet af denne.

Stk. 5. For skattepligtige omfattet af stk. 4 opgøres merafkastet som det afkast, som selskabet har oppebåret af den kapital, som selskabet har investeret via kapital-, venture- eller infrastrukturfonden, med fradrag af standardafkastet, jf. stk. 2, 2. pkt. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes den del af selskabets positive merafkast, der svarer til den gennemsnitlige direkte eller indirekte andel af selskabets samlede aktiekapital, som den skattepligtige har ejet i indkomståret. Der

Stk. 7. Ved opgørelsen af den skattepligtiges indkomst medregnes den del af selskabets aktieindkomst, der svarer til den gennemsnitlige direkte eller indirekte andel af selskabets samlede aktiekapital, som den skattepligtige har ejet i indkomståret. Der medregnes dog kun aktieindkomst optjent af selskabet i den del af selskabets indkomstår, hvor den skattepligtige har kontrol over selskabet.

Stk. 8. Der gives nedslag efter § 33, stk. 1 og 7, for selskabets danske og udenlandske skatter samt skatter på selskabets indkomst som følge af § 16 H og selskabsskattelovens § 32. Nedslaget skal dog ikke kunne overstige den del af de samlede danske og udenlandske skatter, der forholdsmæssigt falder på selskabets aktieindkomst efter stk. 4.

Stk. 9. For skattepligtige omfattet af stk. 1 medregnes udbytte fra selskaber m.v. omfattet af stk. 1 ikke til den skattepligtige indkomst, i det omfang udbyttet ikke overstiger den skat, som den skattepligtige skal betale af indkomsten i selskabet.

medregnes dog kun merafkast optjent af selskabet i den del af selskabets indkomstår, hvor den skattepligtige har kontrol over selskabet. Kan der i et indkomstår opgøres et negativt merafkast, kan det negative merafkast fradrages ved opgørelsen af merafkastet i senere indkomstår.

Stk. 6. Der gives skattepligtige omfattet af stk. 4 nedslag efter § 33, stk. 1 og 7, for selskabets danske og udenlandske skatter samt skatter på selskabets indkomst som følge af § 16 H, aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7, og selskabsskattelovens § 32. Nedslaget skal dog ikke kunne overstige den del af de samlede danske og udenlandske skatter, der forholdsmæssigt falder på selskabets merafkast efter stk. 4.

Stk. 7. For skattepligtige omfattet af stk. 4 medregnes udbytte fra selskaber m.v. omfattet af stk. 4 ikke til den skattepligtige indkomst, i det omfang udbyttet ikke overstiger den skat, som den skattepligtige skal betale af indkomsten i selskabet. Den skattepligtige skal inden for oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 9 og 10 afgive oplysninger om udbytter, der ikke medregnes til den skattepligtige indkomst efter 1. pkt.

Stk. 8. Skattepligtige, der ved indkomstopgørelsen skal medregne merafkast efter stk. 1 eller 4, skal inden for oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 9 og 10 til told- og skatteforvaltningen afgive oplysninger om, hvorledes det skattepligtige merafkast er opgjort, herunder oplysninger om

- 1) identiteten på de fysiske eller juridiske personer, hvorfra indkomsten hidrører,
- 2) hvordan eventuelt fradrag for negativt merafkast fra tidligere indkomstår, jf. stk. 5, er beregnet,
- 3) hvordan indkomsten, der danner grundlag for det opgjorte merafkast, er sammensat,
- 4) hvordan standardafkastet efter stk. 2, 2. pkt., er opgjort, og
- 5) eventuelle skatter, for hvilke der anmodes om nedslag efter stk. 6.

Stk. 9. Told- og skatteforvaltningen kan udfærdige skemaer, hvorpå oplysningerne efter stk. 7, 2. pkt., og stk. 8 skal afgives.«

§ 16 J. - - -

Stk. 2. I det omfang den skattepligtige har modtaget udbytter, som ikke er medregnet til den skattepligtige indkomst som følge af § 16 H, stk. 13, eller § 16 I, stk. 9, medregnes den kontante udbetaling til den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvor skatten tilbagebetales.

§ 4 a. Aktieindkomst omfatter det samlede beløb af:

1)-3) - - -

4) fortjeneste og tab efter aktieavancebeskatningslovens §§ 12-14, fortjeneste efter aktieavancebeskatningslovens § 17 A, stk. 2, nr. 1, tab efter aktieavancebeskatningslovens § 17 A og fortjeneste og tab efter aktieavancebeskatningslovens § 19 B og

5) - - -

Stk. 2-5. - - -

§ 4 b. CFC-indkomst (Controlled Foreign Company) omfatter det samlede beløb af indkomst som omhandlet i ligningslovens §§ 16 H og 16 I.

Stk. 2. - - -

§ 12 A. - - -

Stk. 2-3. - - -

3. I § 16 J, stk. 2, ændres »§ 16 I, stk. 9« til: »§ 16 I, stk. 7«.

§ 5

I personskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 799 af 7. august 2019, som ændret ved § 5 i lov nr. 551 af 19. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 a, stk. 1, nr. 4, udgår », fortjeneste efter aktieavancebeskatningslovens § 17 A, stk. 2, nr. 1, og tab efter aktieavancebeskatningslovens § 17 A«.

2. I § 4 b, stk. 1, ændres »§§ 16 H og 16 I« til: »§ 16 H og § 16 I, stk. 4 og 5«.

§ 6

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1164 af 6 september 2016, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 324 af 30. marts 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 12 A indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Erhverver koncernforbundne selskaber m.v. eller aktionærer i de koncernforbundne selskabers fælles aktionærkreds, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, direkte eller indirekte en fordring på debitorselskabet fra en kreditor, som hverken er koncernforbundet med debitorselskabet eller

omfattet af den fælles aktionærkreds, sidestilles erhvervelsen med en gældsnedsettelse. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis fordringen erhverves af en person, der har bestemmende indflydelse i debitorselskabet, jf. ligningslovens § 2. I disse tilfælde nedsættes underskuddet med det beløb, hvormed fordringens pålydende værdi overstiger fordringens kursværdi på overdragelsestidspunktet. 1.-3. pkt. finder kun anvendelse, hvis en tilsvarende eftergivelse af gælden ville svare til en samlet ordning mellem debitorselskabet og dets kreditorer.«

§ 7

I lov om skattefri virksomhedsomdannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 934 af 4. august 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 2, stk. 1, nr. 5, 3. pkt., indsættes efter »flere virksomheder«: »på omdannelsesdatoen«

§ 2. - - -

Stk. 1. Lovens regler kan anvendes, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

1)-4) - - -

5) Aktiernes eller anparternes anskaffelsessum opgjort efter § 4, stk. 2 og 3, er ikke negativ, jf. dog 2. pkt. og stk. 4, og en eventuel negativ indskudskonto er udlignet inden omdannelsen efter virksomhedsskattelovens § 16, stk. 2, og § 16 a, stk. 4, jf. dog stk. 4. Har ejeren anvendt virksomhedsordningen i året forud for omdannelsen, kan lovens regler anvendes på trods af en negativ anskaffelsessum. Driver ejeren flere virksomheder, og anvendes virksomhedsordningen, er det dog en betingelse for at kunne anvende lovens regler på trods af en negativ anskaffelsessum, at ejeren samlet omdanner virksomhederne.

6)-8) - - -

Stk. 2-5. - - -